Nr. 113 (15.192). Lwów, sobota 20. maja 1939. Rok LX.
Ч. 113 (15.192). Львів, субота 20. травня 1939. Рік LX.
Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ. ВИДАННЯ: А. Б.
DIŁO
Wychodzi codziennie rano.

Редакція і Адміністрація: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-41
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 228-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 501.060.
" Банку Чеських Лєґіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . 5.00 зол.
чвертьрічно . . . . 15.00 "
піврічно . . . . 30.00 "
річно . . . . 60.00 "
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч., У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Конфіската „Діла".

Вчорашнє (112) число „Діла" підпало конфіскаті за (подаємо, як у рішенні львівського городського старосства) передову статтю, що зачиналася від слів: „Чи український видавець..." Поліція забрала видрукований наклад. Ми видали другий наклад.

Торжественне свято в Римі.

ЧІТА ДЕЛЬ ВАТІКАНО, ПАТ. У свято Вознесення в четвер 18. ц. м. папа Пій XII. обняв торжественно в посідання базиліку св. Івана Лятеранського. Хоровід папських самоходів покинув Ватикан в год. 8.25 рано. Маси народу, що стояли по боках траси, витали ентузіястично св. Отця окликами і квітами, який благословив вірних зі самоходу. На площі Ґезу склали чолобитню ОО. Єзуїти. Площу св. Івана Лятеранського, заповнили маси народу. При вході до понтифікальної палати, в якій в 1929 р. підписано лятеранські договори, привитали папу відділи ґвардії: швайцарської і палятинської; оркестра відограла папський гимн. У салі Константина папський нунцій при італійськім уряді представив св. Отцеві делеґатів римського ґубернаторату. Обнявши в посідання лятеранську палату, папу занесли в окруженні капітули св. Івана і кардиналів до сумежної базиліки, де на порозі папа приклякнув і поцілував хрест. Опісля папі склали чолобитню кардинали цілуючи папу в руку, який кожному з них вручав памяткову медалю. З черги складали чолобитню архиепископи, епископи і пралати. По відспіванні пісні „Тебе благословим" папа склав на вівтарі торбинку з червоного оксаміту з жертвою для базиліки і тим закінчився акт перебрання базиліки в посідання папи. З черги св Отець відправив понтифікальну Службу Божу і вернувся внутрішніми сходами до палати. Опісля показався під бальдахимом зовні льоджії базиліки і поблагословив маси народу та наділив їх повним відпустом.

Скандинавські держави не почуваються загроженими

ОФІЦІЙНИЙ КОМУНІКАТ ШВЕДСЬКОГО УРЯДУ.

СТОКГОЛЬМ, ПАТ. Тут оголошено такий офіційний комунікат: У звязку з запитом, що з ним звернувся при кінці минулого місяця німецький уряд, чи шведський уряд бажав би на основі взаїмних переговорів підписати договір про ненапад, дійшло до виміни думок між обома урядами з таким вислідом: Тому, що Швеція не почувається загроженою Німеччиною і стоючи на сторожі своєї невтральности, непорушности, та незалежности, не має наміру підписувати з ніякою державою договору про ненапад, королівський шведський уряд повідомив уряд Німеччини, що не вважав необхідним заключувати такі договори. Оба уряди згодилися, що слід стриматися від розмов у справі згаданого. Добре поінформовані кола запевняють, що відповідь Норвеґії і Фінляндії — подібна. Данія застерігаючи свою повну невтральність висловила згоду навязати переговори з Німеччиною у справі договру про ненапад.

ЩО КАЖЕ ОФІЦІЙНИЙ КОМУНІКАТ НІМЕЦЬКОГО УРЯДУ?

Берлін, ПАТ. У звязку з відповіддю скандинавських держав на пропозиції німецького уряду у справі договорів про ненапад, Німецьке Інформаційне Бюро оголосило такий комунікат: Наслідком заяви канцлера дня 28 квітня ц. р. почалися переговори між урядом німецьким та урядами Естонії, Латвії, Данії, Норвеґії, Швеції та Фінляндії у справі договору про ненапад з Німеччиною. Переговори між урядом Німеччини та урядами Латвії й Естонії вже кінчаться. Щож торкається Данії є засадниче порозуміння у справі близького підписання договору про ненапад.

Виміна поглядів з урядами Швеції, Норвеґії і Фінляндії довела до такого висліду: Уряди Швеції і Норвеґії склали ще раз заяву німецькому урядові, що не почуваються загроженими Німеччиною і згідно з береженою ними засадою невтральности не задумують підписувати з ніякою державою договорів про ненапад. Згадані уряди не вважають потрібним заключувати такі договори і в порозумінні з урядом Німеччини, рішили залишити переговори в цій справі. До подібних вислідів довели переговори між урядом Німеччини та урядом Фінляндії.

ЩО ПИШЕ ПРО ЦЕ ФРАНЦУЗЬКА ПРЕСА?

ПАРИЖ, ПАТ. Французька преса в численних коментарях обговорює відмовну відповідь скандинавських держав на німецьку пропозицію, підписати договір про ненапад. Становище Данії з огляду на сусідство з Німеччиною у спеціяльних політичних умовинах стрічається в паризькій пресі з повним зрозумінням.

Примирливе становище Японії.

ЕНЕРГІЙНА АКЦІЯ ТРЬОХ ВЕЛИКОДЕРЖАВ.

АМОЙ, ПАТ. Міська управа міжнародньої концесії на острові Кулянсу, відкинула японську пропозицію у справі реформи міської адміністрації та виконування нагляду над терористичною діяльністю. Міська рада запевняє у відповіді, що видано відповідні розпорядки у справі актів терору. Далі заявила, що до якихнебудь змін в адміністрації може прийти на основі рішення консулярного корпусу.

Одночасно до острова Кулянсу причалили 4 англійські кораблі, 2 Злучених Держав та 1 французький, з яких висіли відділи піхоти і маринарки. Британські, французькі й американські військові сили на острові Кулянсу є такі самі — каже комунікат британської адміралції — як японські сили.

ТОКІО, ПАТ. В середу 17. ц. м. вечором доручено британському амбасадорові японську відповідь на протест В. Британії з приводу десанту японських військ в Кулянсу.

ПАРИЖ, ПАТ. Авас повідомляє з Токіо: Японські міродатні кола змагають поладнати положення, що витворилось у звязку з акцією японських військ на терені міжнародньої концесії на острові Кулянсу. На думку закордонних обсерваторів справа буде поладнана приверненням попереднього стану, себто відкликанням японських військ. Цей здогад потверджує запевнення віцеміністра закордонних справ Савади, що його він дав британському амбасадорові і заява представника японської адміралції на пресовій конференції, який теж говорив про евакуацію острова. Закордонні кола висловлюють здогад, що причиною примирливого становища японського уряду була енергійна акція заінтересованих великодержав. Кореспондент Аваса пише, що японська акція у справі міжнародньої концесії в Амой була свого рода пробним бальоном.

До порозуміння між В. Британією та СССР. дійде в Женеві?

ЛЬОНДОН, ПАТ. Британсько-совітські переговори ввійшли в дещо відмінну фазу. Всупереч здогадам зперед двох днів британський уряд не вислав до Москви ноти, лише висунув устні пропозиції. Їх сформулював головний дипльоматичний дорадник уряду Р. Ванситарт у довшій розмові з амб. Майським. Ванситарт вестиме переговори в Льондоні, доки вони не перейдуть до Женеви, де їх буде продовжати з амб. Майським мін. Галіфакс при участи мін. Бонне. Британський уряд покищо обстає ще при консультаційнім пакті трьох на випадок нападу, що СССР відкидає, кладучи натиск на засаду взаїмности. Британські добре поінформовані кола запевняють, що до порозуміння дійде щойно в Женеві.

Франція звертає Еспанії золото та воєнну добичу червоних.

ПАРИЖ, ПАТ. Авас повідомляє: Мін. Бонне принняв у середу 17. ц. м. пополудні еспанського амбасадора в Парижі Лєкеріка, з яким обговорив між ін. справу звороту власности еспанського уряду у Франції. Тому уряд у Бурґосі вишле до Франції спеціяльну комісію, що устійнить з французькою владою спосіб звороту згаданої власности.

„Ексцельзіор", що стоїть близько Ке д, Орсей потвердив вістку, що марш. Петен, французький амбасадор у Бурґосі, візьме участь у великій дефіляді, що відбудеться 19. ц. м. у Мадриді. Еспанський амбасадор у Парижі Лєкеріка, який виїхав з Парижа на мадридську дефіляду, повіз зі собою запевнення французького уряду у справі швидкого виконання договору Берар-Хордана. Французька влада поробила все, щоб передати Еспанії залізничий табор і ввесь воєнний матеріял, що його привезла червона армія. Покищо Франція передає Еспанії худобу.

Ліндберг домагається зміцнення летунства Злучених Держав.

ВАШИНГТОН, ПАТ. Ліндберг виголосив у четвер 18. ц. м. довшу промову в буджетовій комісії палати репрезентантів у звязку з проєктом збільшення кредитів міністерства війни на розвиток військового летунства. Ліндберг клав натиск на необхідність створити нові наукові осередки до дослідів з ділянки аеронавтики. Одночасно він зголошувався з міністерством війни у справі якнайшвидшого зміцнення летунських сил Злучених Держав.

Для нашого культурного розвитку потрібні не тільки крамниці з маслом і біллям, але теж книгарні, які видавалиб літературні твори.

Проба нервів.

Львів, 16. травня 1939.

Коли появилася заповідь, що ось настає період, який перейде до всесвітньої історії під назвою „збройного мира" та „проби нервів" — люди ще недавно дивувалися. „Чисельність, дух та озброєння армії, харчеві запаси та фінансова спроможність — так, це — мовляв — реальні чинники, але при чім тут нерви?! У війні нервове заломання народів веде до революції в запіллі та до розпаду армії, яка „самодемобілізується". Але підчас мира?!" Таксамо люди не розуміли, що таке „збройний мир" і добачували у тому вислові внутрішній парадокс. Сьогодні тих сумнівів уже ніхто не має.

Сьогодні всі вже знають, що сучасна дипльоматія ввела у свою пратику новий засіб, досі невідомий: грати на нервах народів та виснажувати їх так, щоб можна було використати їх можливе заломання або для боевого удару або мирового жесту, який тоді був би прийнятий як добродійство. Сьогодні всі теж знають вже, що „збройний мир" — це щось більше, ніж староримська пословиця про підготову до війни, щоб зберегти мир. Те, що діється від тижнів у цілій Европі, це вже не підготова до війни: це вже чисто воєнне поготівля, яке грубо ріжниться від стану, в якому треба тільки видавати гроші на зброю, що її накопичують військові магазини. Бо коли раніш річ ішла тільки про те, хто сильніший фінансово та чий промисл більш гнучкий і придатний служити безпосереднім або посереднім військовим потребам, то нині річ іде також про те, хто має сильніші нерви, хто лекше і довше витримає натиск атмосфери вічної непевности, атмосфери перманентного воєнного алярму.

Ця атмосфера, яка від двох місяців повисла над Европою, це не щось абстрактне, це ніяка „метафізика". Це найбільш реальна ситуація, яка бе по тому нерві всього зорганізованого життя, яким є економіка. За кордоном появилася вістка, яка потім обігла всю світову пресу, що німці гадають небавком звернутися до всіх зацікавлених держав з офіціяльним запитом, чи є глузд на „збройний мир" видавати більше грошей, ніж вартні всі ті европейські та заморські території, щодо яких Німеччина зголошує свої претенсії? І якщо навіть та вістка не відповідає правді, то підкреслює одну подробицю, яка є найбільш характеристичною рисою всього нинішнього виїмкового стану, що в ньому живе Европа: величезну напругу народнього господарства всіх держав, які змушені втримувати „збройний мир" та брати участь у страхітливій забаві, що зветься пробою нервів.

Від округло двох місяців, себто від упадку чесько-словацько-української держави, міліони вояків стоять в Европі під зброєю „на всякий випадок", міліони вояків, відірваних від своїх варстатів праці, міліони людей, яким, держави, загрожені воєнною небезпекою, мусять давати їсти та дах над головою. Від округло двох місяців, відколи розпочалась реакція проти докону ваних фактів, проти небувалої у всесвітній історії системи ліквідувати держави без війни, несподіваними наскоками, що їх попереджувала раптова політична акція, — від того часу день-удень люди розхоплюють всі випуски ґазет, намагаючись вичитати в них: відпруження чи дальше напруження? Але коли таке „відпруження" триває тижнями і ніщо в реальній дійсності не змінюється, та коли „напружиння" ступенується ад абсурдум, не доводючи теж до вибуху збройного конфлікту, то остаточно людські нерви починають протестувати. Проба нервів полягає саме у тому, чиї нерви і в якій формі протестуватимуть швидше і голосніше.

Сотні міліонів людей на обох півкулях світа слухали промови Гітлера, сподіваючись почути відповідь „війна чи мир". Почули багато гарних заяв про мир та й мирний кінцевий акорд, але і цілком недвозначні погрози війною. Прийшла відповідь мін. Бека: рішуче „ні" на німецькі вимоги щодо Ґданська й екстериторіяльної автостради крізь Поморя, але і заяву готовости переговорювати про мирну розвязку спору. Промовляли потім державні керманичі Анґлії, Франції, Італії, — і за кожним разом писали редактори свій стереотиповий коментар: „властиво та промова нічого нового до ситуації не внесла". Словом, залишається „все по старому", а те „старе" означає дальшу постійну непевність, дальший брак відповіді на питання „мир чи війна".

Не диниця, що в такій ситуації щораз більше людей у світі каже: „краще вже війна, ніж постійний острах перед війною". Це немов парафраза тези: „краща війна від кепського мира". Знову інші відповідають: найгірший мир не може рівнятися своїми наслідками з наслідками якоїнебудь війни. Очевидно — це дискусія наскрізь академічна, бо пресові дискутанти не рішають про війну чи мир. Така дискусія є лише одним причинком до характеристики нестерпної та цілком парадоксальної ситуації, в якій опинився світ. Не читаємо ніяких конкретно сформулованих проектів, як мериторично у мирній дорозі полагнати спірні справи, — не чуємо навіть про іставання таких проектів. Зате всі држави й народи переліцитовуються у заявах бадьорости і боєвої готовости... якщо їх примусять воювати! Бо у світі іде нині річ не про полагоди спорів мирно і по суті, тільки про маніфестацію сили нервів. Дивні часи, направду цікаві часи. ік.

Недоручування українських часописів і друків на Волині й Холмщині.

ВІДПОВІДЬ МІНІСТРА ПОЧТ І ТЕЛЕҐРАФІВ НА ІНТЕРПЕЛЯЦІЮ ПОС. Д-РА СТ. БАРАНА

На засіданні сойму 2. березня ц. р. пос. д-р Степан Баран зголосив обширну інтерпеляцію до міністра почт і телеґрафів у справі масового систематичного недоручування адресатам місцевими почтовими станицями на терені дирекції округи почт і телеґрафів у Люблині, зокрема на Волині й Холмщині, леґально виданих і цензурованих українських часописів та друків, яку свого часу подали в цілості „Діло" і „Новий Час". В інтерпеляції наведено кількасот прізвищ адресатів — передплатників ріжних львівських українських часописів, що хоч заплатили передплату і дотичні адміністрації їм правильно часописи висилають, тих часописів не діставали, навіть у випадку реклямації і поновної висилки.

Подано там також десятки назв почтових станиць на Волині й Холмщині, які систематично не доручували ті часописи цілими місяцями в другій половині м. р. і в перших двох місяцях ц. р. — Найклясичніший з цього огляду був окружний **почтово-телекомунікаційний уряд І. у Кремянці,** де на запит заінтересованих передплатників давали стереотипну відповідь, що бажані львівські українські часописи до нього не надійшли. Дирекція округи почт і телеґрафів у Львові на зажалення заінтересованих часописних адміністрацій відповіла, що вона завжди правильно експедіює львівські українські часописи та друки і вони на її терені не пропадають, а коли це діється на терені Волині й Холмщини, то слід у цій справі звернутися до дирекції округи почт і телеґрафів у Люблині, як у цій справі територіяльно компетентної. Тоді вислано відповідне зажалення до дирекції округи почт і телеґрафів у Люблині, яка відповіла, що в конкретних наведених фактах зарядить дохоження і повідомить про їх вислід. Такої відповіді заінтересовані адміністрації часописів досі не дістали. З цілости справи виходить, що львівські українські часописи і друки пропадали або в почтових амбулянсах поза Галичиною, або вже у самих почтових станицях на місці.

Наприкінці своеї інтерпеляції пос. д-р Ст. Баран поставив запит, чи міністр почт і телеґрафів схоче доручити точне розслідження усіх наведених в інтерпеляції фактів для викриття виновників і потягнення їх до відповідальности та чи схоче видати на майбутнє відповідні зарядження, щоб передплатники виданих леґально в Польщі, зокрема у Львові, українських часописів діставали їх правильно і без ніяких перепон від місцевих почтових станиць на терені дирекції округи почт і телеґрафів у Люблині та щоб ті часописи не пропадали передтим у часі перевозу почтовими амбулянсами.

На цю інтерпеляцію посол д-р Степан Баран дістав оце від міністра почт і телеґрафів п. Калінського таку відповідь, датовану 27. квітня ц. р.:

„У звязку з інтерпеляцією посла д-ра Степана Барана в справі недоручування українських часописів і друків, переслану мені при письмі Пана Маршала з дня 3. березня ц. р. ч. Р. і У. 72/Р. Р., маю за шану дати отсі вияснення:

„Заґарантовану в арт. 68. конституційного закону, як теж розвинену постановою арт. 16 закону з 3. червня 1924. р. про почту, телеґраф і телефон (В. З. Р. П. ч. 63, поз. 481 з 1933. р.) тайну кореспонденції зберігають безоглядно органи державного підприємства „Польська Почта, Телеґраф і Телефон".

„Ствердження, чи вичислені в інтерпеляції посилки були надані і пропали в часі почтового транспорту, утруднене, бо інтерпеляція відноситься до нереєстрованих посилок, яких евіденція не ведеться, а державне підприємство „Польська Почта, Телеґраф і Телефон" згідно з постановою арт. 1. розпорядку Президента Річипосполитої з 26. серпня 1927 р. про відповідальність державного підприємства „Польська Почта, Телеґраф і Телефон" за почтові пересилки, телеґрами і телефонні розмови у внутрішньому обороті (В. З. Р. П. ч. 78, поз. 679) в тексті закону з 5. листопада 1931. р. (В. З. Р. П. ч. 103, поз. 788) відповідає тільки за почтові пересилки, прийняті до перевозу за поквітуванням почти.

„Конкретні матеріяли, представлені інтерпелянтом, є предметом подрібних доходжень, при чому у випадку, коли буде устійнена вина працівників державного підприємства „Польська Почта, Телеґраф і Телефон", зробимо відповідні службові висновки у рамках обовязуючих постанов.

Однак не менше мушу ствердити, що державне підприємство „Польська Почта, Телеґраф і Телефон" докладає усіх заходів, щоб

Париж посередничить між Льондоном і Москвою.

ФРАНЦУЗЬКИЙ УРЯД ОПРАЦЮВАВ ПРОЄКТ КОМПРОМІСУ МІЖ АНҐЛІЄЮ ТА СССР?

ПАРИЖ, ПАТ. Французька преса натякає, що франц. уряд підійметься посередництва між Льондоном та Москвою у справі протинімецького порозуміння та що вже навіть має компромісовий проект, який повинен вдоволити обі сторони.

Першим етапом у цім напрямі буде суботня візита мін. Галіфакса в Парижі.

„ТАН" КРИТИКУЄ СТАНОВИЩЕ МОСКВИ.

Паризький „Тан" полемізує зі совітською тезою, мовляв за всяку поміч СССР мусить дістати [illegible] взаємні зобовязання. Таке становище хибне: Кордонам СССР не загрожує ніяка безпосередня агресія, зате гарантії для СССР проти Німеччини вяжуться з поміччю для інших держав, тому вони не вимагають загального франко-анґльо-совітського пакту.

Нічого дивного, що Москва хоче осягнути якнайбільший хосен з теперішньої ситуації, але не треба забувати про справжні наміри німецької політики на Сході.

справність доручування почтових пересилок усякого роду вдержувати на якнайвищому рівні." (—) Міністр Калінський.

Треба підкреслити, що наведена відповідь міністра Калінського відбігає у своєму досить позитивному тоні далеко від тону всіх інших міністеріяльних відповідей на інтерпеляції українських послів, що їх так часто приходиться друкувати.

Військові наради в Токіо.

ТОКІО, ДОМЕІ. У висліді міжміністеріяльної конференції, на якій розглянено европейську політичну ситуацію, міністр війни ген. Ітаґакі скликав нараду шефів виділів у міністерстві війни та маринарки.

ЧУЖІ ВОЄННІ КОРАБЛІ В КУЛЯНСУ.

ГОНКОН, ПАТ. До Кулянсу причалили два брит. контрторпедовці, так, що тепер є там 4 британські воєнні кораблі і 2 американські. Небавом має приплисти ще один французький контрторпедовець.

НОВІ КРЕДИТИ НА ЗБРОЄННЯ.

СТОКГОЛЬМ, ПАТ. Шведський уряд зажадав від парляменту признати 71 міл. корон замість пропонованих раніше 58 міл. корон на зміцнення протилетунської оборони. Надвижку призначать на закупно протилетунських гармат.

МІН. ГАЛІФАКС ВИЇХАВ ДО ЖЕНЕВИ.

ПАРИЖ, ПАТ. По дорозі до Женеви затримався в Парижі мін. Галіфакс і відбув нараду в Кед, Орсей з прем. Даладіє і мін. Бонне. У вівторок вечором мін. Галіфакс відїхав до Женеви.

НАРАДА НІМЕЦЬКИХ ДИПЛЬОМАТИЧНИХ ПРЕДСТАВНИКІВ ЗІ СЕРЕДУЩОЇ АМЕРИКИ.

МЕКСИК, ПАТ. Німецький посол у Мексику барон фон Колленберґ виїхав до Ню Йорку, де відбудеться нарада німецьких дипльоматичних представників зі Середущої Америки.

НОВІ КОРАБЕЛЬНІ ВАРСТАТИ НА КРИМІ.

МОСКВА, АТЕ. У Камш Бурумі, недалеко Керча, почали поспішно будувати корабельні варстати для будови воєнних і торговельних суден. Доступ до Камш Буруму поглиблено, будується басен для малих кораблів, пристань дістала залізничу сполуку.

—o—

ІТАЛІЙСЬКИЙ ДЕФІЦИТ.

РИМ, ПАТ. Як виходить зі звіту фінансової комісії, Італія матиме в буджетовім році 1939-40 5 міліярдів лірів буджетового дефіциту. Щоб його покрити, мабуть підвищать податки та зменшать адміністративні видатки.

—o—

З польської преси.

„Українська небезпека" у Львові.

Львівський озонівський **„Дзєннік Польскі"** (ч. 134 з 18-го травня ц. р.) у статті п. н. „Перед пробою сил" пише про недалекі вибори до Міської Ради у Львові. „Дзєннік Польскі" нарікає на те, що поляки йдуть до виборів аж трьома групами, (Озон, ендеки, ППС).

„Ледви кілька днів — пише він — ділить нас від речинця виборів. Вже нема часу на дальші спроби компромісу. Зрештою, міркуючи з дотеперішніх сумних досвідів, такі спроби були би недоцільні і їх міг би дехто використовувати, як прояв слабости. Залишається тільки одне: напружити всі сили в тому напрямі, щоб ні один польський голос не був пропащий! Це основний постулят, від якого вповні залежить польський характер майбутньої Міської Ради."

„Дзєннік Польскі" накликає, щоб супроти факту, що є аж три польські листи, не робити інтриг бодай в обсягу одної листи, бо це доводить до розбиття голосів на окремих кандидатів й у висліді послаблює цілу листу чи навіть унеможливлює перемогу.

„Ми вже сказали, що поляки потерпіли поразку через розбиття голосів на три групи. Але ця поразка — це ще не програна. Масова участь польської людности може у великій мірі вирівняти брак єдности та згоди, особливо там, де виборчі округи загрожені українцями чи жидами. Жиди назагал живуть у більших скупченнях і боротьба в тих округах буде нерівна. Зате в інших округах жидівська меншина не уявляє собою небезпеки. Інакше стоїть справа з українською меншиною, що розпорошена по цілому Львові, особливо на периферіях може використати розбиття польських голосів і легко провести своїх кандидатів. Небезпека тим більша, що українці виставили тільки одну листу й голосуватимуть масово."

Отже Озон у великім страху. Ясна річ, що він не боїться й не допускає такої можливости, щоб українці навіть при трьох польських листах опанували Міську Раду. „Дзєннік Польскі" не пише, що при такому укладі лист українці могли б провести до Міської Ради **за багато** своїх кандидатів, але що вони, тобто українці **могли б взагалі легко провести своїх кандидатів.** Становище „Дзєнніка Польского", отже й Озону ясне: українці не повинні мати у львівській Міській Раді свого представництва вдповідного до їх чисельности у Львові, але їх повинно бути в Міській Раді якнайменше чи може й ні одного. Він так і кінчить свою статтю:

„Ми майже напередодні проби сил. У найближчу неділю виявиться, чи на ратуш увійдуть люди, що в сильні руки візьмуть міську господарку, чи люди, що в салі Міської Ради намічують передшкілля до ширшої політичної діяльности. Цей момент безсумніву дуже важний для майбутнього розвитку міста, але **важніше те, щоб у Міській Раді засіло якнайбільше поляків.**"

„Дзєннік Польскі" пише, що особливо загрожені українцями такі округи:

„Округа VII., до якої належать околиці вул. Піскової, частина Знесіння і Замарстинівська вулиця й округа XX., у склад якої входять частина Замарстинова і Клепарова. Це найслабші точки, звідки легко може прийти несподіваний удар, отже вони вимагають подвоєної чуйности й солідарности всіх поляків тих дільниць.

„Менше загрожена округа XI., до якої належать околиці Личаківського двірця, Кривчиць, Личаківських Пасік, Филипівки, вул. Розвадовського (Зеленої) і Нового Львова, округа XIII., тобто вул. Хорущини, Оссолінських, Цитаделі, Пелчинської, Стрийської, Кадетської, Вулецької, Гроховської і Кульпаркова й округа XV., тобто вул. На Байках, Листопада, Задвірянська, Токажевського й Шумлянських.

„В тих округах, менше або більше загрожених, ані одного польського голосу не можна змарнувати! Це твердий наказ, що його диктує турбота про підкреслення польського характеру Львова."

Найцікавіше у тому те, що „Дзєннік Польскі" боїться „української небезпеки" навіть у VII-ій окрузі, в якій уневажнено українську листу. А взагалі ця „українська небезпека" так виглядає: цілої маси українців не втягнули до виборчих списів, з тих, що їх записали, цілу масу викреслили на підставі реклямацій невідомих людей, вкінці одинацять українських лист в одинацяти округах уневажнили. І „Дзєннік Польскі" ще боїться, що „українці голосуватимуть масово" й „готові використати розбиття польських голосів та легко провести своїх кандидатів". Боїться, щоб, Боже борони, не вийшов якийсь українець у котрій-небудь із тих округ, в яких листи залишилися.

НОРМАН ДЕННАЙ

Чари місяця.

(З англійського переклала Софія Куликівна.)

Коли ввечір після оголошення невиплатности Союзу Розбудови Корнгіля стало відомо, що Іляріона Твайта — предсідника цього Союзу, нема дома на Ітон Сквері, ані у свому клюбі, ані на іншому місці, де його можна було сподіватися, — багато було таких, що почувши цю новину, поківували головами й казали, що певно сталося те, чого вони найбільше боялися.

— Або прийде вістка, що він, забравши з собою готівку, чкурнув до якогось чужого краю, з якими не маємо договору про видачу збігців — сказав нічний редактор „Ранкової Ґазети", — або його знайдуть із головою, вложеною до ґазової печі. Так то все буває.

— Не до ґазової печі — загомонів, міський кореспондент. — Я маю про Твайта кращу опінію. Коли прийде що до чого, то в його голові найдеться ще стільки розуму, щоби вийти з цієї матні, як на джентельмена пристало.

— Нехай собі буде як хоче, а ви тимчасом приготуйте статтю: „Трагічний кінець наймолодшого міського магната!" Чи він був жонатий?

— Ні.

— А шкода! Розпука жінки та рідні могла б заповнити половину ґазетної колюмни. Але доречі: Чи ви говорили з Джемсом Кортом про те, як вони посварилися?

— Він виїхав із міста цього вечора, — відповів кореспондент. — Він ствердив, що через упадок Союзу ніхто не зазнає більшої страти, ніж він самий. Все інше, розуміється, забезпечене. І він міг цьому запобігти, якби лише був схотів. Старі неправильности тягнулися два роки ще перед Твайтовим предсідництвом.

— Приватні непорозуміння потягають за собою прилюдні нещастя, забурмотів нічний редактор, зідхаючи. — Але скажіть, як властиво те все почалося?

— Вони з собою ніколи не погоджувалися. Чиж це таке дивне? Корт це старий тип льондонського маґната, вірний принципам строгої обережности та консервативний. А Твайт це молодий силач, що нагло зявився та своїм хистом і розумом усіх їх закасував. Між ними не бракло і сцен. Як наприклад оця справа зі старим замком ґрафа Крума, тому два роки.

— Якжеж це сталося?

— Ви повинні ще памятати. Був на продаж замок ґрафа Крума, того, що захворів і пішов до приватної санаторії. Старому ґрафові помішалося в голові і він став люнатиком. Джемсові Кортові саме треба було купити те замчище і зробити з нього дарунок народові. (Тоді він старався добути шляхоцтво). А Твайт вмішався в те діло і перекупив замок собі! Сорок тисяч коштував його цей жарт! — І кореспондент зареготався. — Коли ви міліонер і до того нежонатий, то все в порядку, але викинути таку суму лише в тій цілі, щоб допекти чоловікові, якого не любите, на те треба чортівської злоби.

Нічний редактор „Ранкової" задумався і напружено дивився крізь немиту шибу кольору пори на повний місяць, завішений без ніякої підпори у просторі, гейби якась жовта ліхтарня, понад морем дахів.

— Твайт — це якась дивна людина — сказав. — Я стрічався з ним декільки разів. Щож можна думати про молодого парубка з усіма його грішми, що їх він заробив, який тільки працює день-у-день від девятої зранку до пізньої ночі? Про нього навіть не чувати, щоби мав які знайомости з жінками. Він і до ґольфа не гориться. А проте станьте з ним розмовляти, він зовсім не виглядає на такого чудака. Він видається мені мрійником, чутливим і дуже опанованим хлопцем. Я не вірю в те, щоб він із самої злоби, яка не лежить в його характері, перекупив те замчище.

— Гм... — озвався кореспондент.

— Мене ні крихти не задивує, — сказав нічний редактор, — якби виявилося, що він купив собі цей замок просто для аматорства до таких речей. В такому разі він мусить бути цілком іншою людиною, ніж та за яку його вважають і мене не лякає його теперішнє становище.

І редактор став знову дивитися крізь вікно.
— Певно він поклав свій останній гріш у той Корнгіль і я не дивуюся, коли він щез, щоб якось вийти з того всього. Я його розумію. Але, щож це за проклятe варварство панує в нашому місті!

— Чому варварство? — спитав кореспондент.

— Ви того не розумієте, молодий чоловіче. Доля тримала Твайта у безупинній праці та гарувальні годі, коли він повинен був лиш забавлятися, а тепер, бути може, що вона його

Справа українських і білоруських радіопередач у насвітленні дир. Ґурецького.

Варшава, 16. травня.

У вівторок 16. ц. м. відбулася в головній дирекції Польського Радія у Варшаві **велика пресова конференція**, присвячена обговоренню програмових справ літнього сезону П. Р.

Після інформаційного реферату **дир. П. Р. Ґурецького**, з якого представники преси довідалися, що найбільше місця у програмах радіопередач займатимуть **проблеми оборони держави**, розвинулася широка дискусія. Перше питання в дискусії, поставлене одним із польських редакторів, звучало: **Як виглядає справа українських і білоруських радіоавдицій?**

На це питання відповів іменем приявного начального директора П. Р. міністра Лібіцького **дир. Ґурецький** (поза чергою) такими словами:

„Польське радіо признає і веде українські радіопередачі, зосереджені у Львові. На домагання самих українців П. Р. ввело м. і. фахові українські відчити, слуховища і поради. **Мірилом відношення П. Р. до українських авдицій є число домагань українських радіоабонентів.**

„Щодо білоруських радіопередач — то їх нема. Існують лише реґіональні авдиції у формі промов і розмов з польськими громадянами, **що висловлюються по білоруськи.** З ініціятивою окремих білоруських радіопередач П. Р. не виступає тому, що по-перше: **національна свідомість і домагання білорусинів до П. Р. не є такі сильні, як серед українців;** по-друге: П. Р. йде по лінії поглядів уряду, **що не визнає існування білорутенізму, як окремого, самочинного національного руху."**

Дискусії над тою заявою не було. Преса прийняла її мовчки. **КТВ.**

Большевики „шанують" память Шевченка.

„Ізвестія" з 5. та 6. ц. м. подають звіт про загальні збори Управи Союзу совітських письменників СССР у Києві з нагоди шевченківських свят. На ці збори прибуло 150 поетів, письменників, критиків і т. і. з усіх частин СССР. Разом з місцевими гостями зібралося в будинку Найвищої Ради до 1.200 осіб. Перше засідання вшанували своєю приявністю Хрущов, Бурмистенко, Коротченко, Корніець і ін. Перший слово забрав А. Толстой, який славив більше Сталіна ніж Шевченка. Корніець витав також „вожда народів". Лебедев-Кумач лаяв буржуазних націоналістів, які „намагалися представити Шевченка нещасливим самоуком". Білоруський поет Янко Купала зробив значно розумніше привізши портрет Шевченка, зроблений з барвистих кавалків дерева. Рильський порівняв нещасливо Шевченка з Пушкіном і Некрасовим, Чуковський хвалив московські переклади Шевченка. Потім витали „товариша" Саксаганського. (Офінор).

Держава дістала монополь емісії премієвих позичок.

Від 15. ц. м. увійшов у життя новий закон, який признає державі виключне право емісії премієвих облігацій. Цей закон забороняє привозити закордонні премієві цінні папері під загрозою високих кар. На основі нового закону небавом появиться розпорядок міністра скарбу та справедливости, що дозволить продавати премієві облігації на рати фінансовим установам, які дістануть дозвіл на це.

З Музею Визвольної Боротьби України у Празі.

СВЯТО ВІДКРИТТЯ МУЗЕЮ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ УКРАЇНИ У ПРАЗІ У ВЛАСНОМУ ДОМІ.

29. червня ц. р. у Празі Чеській відбудеться скромне, але знамение історичне свято: в тому дні Музей Визвольної Боротьби України відчинить двері свого власного „Українського Дому", в якому розміщено на призначених місцях — у салях, вітринах, полицях і в скринях — багаті музейні та архівні збірки. 14 літ збірав Музей ці скарби, переховуючи їх у принагідних найманих помешканнях; 6 літ Товариство Музею збірало грошеві жертви на будову власного дому для Музею. Аж тепер зусилля Товариства й Музею, завдяки участі тисяч і тисяч жертводавців, завершились повним успіхом: Музей на постійне розташувався у власному домі. Музей справді став Музеєм Визвольної Боротьби України!

День відкриття Музею у власному, для Музею уладженому домі є дійсно святом. Святом не тільки для Музею й Товариства, що Музеєм безпосередньо опікується, але й святом для жертводавців, тих найактивніших, найчуліших, найсвідоміших представників українського громадянства, що своїми добровільними жертвами збагатили Музей збірками та уможливили ці збірки відповідно розмістити у власному домі. В тому дні вони дістають моральне задоволення, бож їхніми жертвами Музей Визвольної Боротьби України придбав свою власну домівку. Щоб наявно відзначити їхній національної ваги чин та виявити пошану і вдячність Товариства й Музею, Управа Товариства призначила їм передне місце на святі відкриття Музею, включивши жертводавців до складу Почесного Комітету Свята.

Відкриття Музею Визвольної Боротьби України мусимо відбути урочисто та всенародньо. Тому Управа Товариства звертається до членів Т-ва, теперішніх і майбутніх жертводавців та прихильників, до всього українського громадянства на рідних землях і на чужині з гарячим закликом, запрошуючи їх взяти якнайчисленнішу участь у святі відкриття Музею своєю особистою присутністю та іншими доступними способами: святочними грошевими дарами, надісланням привітів, музейних та архівних матеріялів, згадкою у пресі тощо.

Нехай наше свято стане святом української національної єдности і спільного чину!

А. Яковлів,
голова.

М. Павлічук,
секретар.

Адреса Товариства „Музей Визвольної Боротьби України" у Празі: **Ukrajinske Museum. Praha — Nusle II., Horymirova 6. Cechy:**

АРХІВ Д-РА І. МАЗЕПИ.

Д-р Ісак Мазепа передав до Музею Визвольної Боротьби України у Празі частину свого власного, дуже цінного архіву в числі 712 предметів. Матеріял складається головним чином із книжок (видання 1917—1923 років у Києві, Камянці тощо), часописів (головно з 1919. р.), відозв та інших урядових видань, протоколів засідань тодішніх організацій, групових фотографій, грошевих купюрів і т. п. Між архівними документами є протоколи „Комітету Охорони Республіки" з березня 1919. року, між газетами тогож року окремі числа ґазет „Червоний Прапор", „Україна", „Трудова Громада", „Хвиля", „Народній Голос", „Український Козак", „Робітнича Газета" (вінницької редакції), між відозвами та плякатними виданнями — „Універсал Трудового Конґресу", „Декларація Правительства У. Н. Р." з 12. IV. 1919. р., тексти окремих законів, прийнятих Трудовим Конґресом або усталених Директорією, військові накази, відозви урядів до народу й до армії, „Відозва Правительства Соборної України" та багато інших.

ЗБІРКИ МАТЕРІЯЛІВ З ОСТАННІХ ПОДІЙ У КАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Збірка матеріялів з останніх історичних подій у Карпатській Україні в Музеї Визвольної Боротьби України у Празі далі поповнюється. Ред. Б. Бірнбах пожертвував пакунок мадярських та мадяронських летючок, знайдених при тілі мадярського терориста, що був забитий підчас нічного нападу на терен Карпатської України. Деякі летючки прострілені кулею. Разом з тим п. Бірнбах передав аґітаційні мапи сходу Европи з цікаво зазначеними політичними кордонами. — Інж. І. Янішевський передав боєвий наказ Головної Команди в Хусті з дня 15. III. 1939. — Шеф-режисер театру „Нова Сцена" п. В. Лібовицький передав дві афіші: до вистави 3. I. 1939. р. в Хусті з нагоди ювилею О. Олеся і до вистави „Гайдамаки", призначеної на 14. III. ц. р., що вже не відбулася. — Інж. М. Россіневич передав бляинки „карт вписy в члени Орґанізації Народньої Оборони — Карпатська Січ". — П. п. Рябов і Головко передали Музеєві останнє (58) число „Нової Свободи" з 16. III. 1939.

Дирекція Музею Визвольної Боротьби України у Празі дуже просить усіх, хто має, пожертвувати Музеєві для комплету 56. і 57. число „Нової Свободи" з 14. і 15. березня цього року.

ЕТНОГРАФІЧНІ МОДЕЛІ.

П-і Г. Тимошенкова, (уродж. Яковлева) з Волині подарувала Музеїві дві ляльки (діда і бабу) в одіннях волинських поліщуків. Одіння зроблено з ориґінального місцевого матеріялу і виконано з незвичайною етнографічною точністю.

ДАР ІЗ ҐОНҐКОНҐУ В КИТАЮ.

П. А. Гриневич, що живе у Ґонґконґу, знайшов там у шведській родині Спуф старі українські документи. (Голова родини — швед — п. Спуф має дружину з України, уродж. п. О. Гриневич). Документи є автографами Богдана Хмельницького з 1654. року, Захарія, єпископа переяславського з 1701. р. і С. Безбородька (лист до Сави Гриневича, сотника трахтемирівського з 1758. р.). П. А. Гриневич зробив добре читкі фотографії з цих документів і прислав їх до Музею.

ПРИМІЩЕННЯ МАТЕРІЯЛІВ УКРАЇНСЬКИХ ОРҐАНІЗАЦІЙ.

Підчас останніх подій деякі українські орґанізації, стративши свої помешкання, знайшли для своїх збірок приміщення в Музеї Визвольної Боротьби України у Празі; в тому числі: кубанський архів з великим складом, бібліотека та шкільні приладдя школи „діточого притулку", частина бібліотеки „Просвіти" у Празі та інші.

—o—

Трансйорданія на шляху до незалежности.

ЕМІР ТРАНСЙОРДАНІЇ МАТИМЕ ВЛАСНЕ ВІЙСЬКО ТА КОНСУЛЯРНИХ ПРЕДСТАВНИКІВ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Британський уряд признав Трансйорданії (Кераковi) низку уступок, що уможливляють розвиток того краю до повної незалежности.

Брит. уряд погоджується, щоб на місце уряду виконавчого виділу прийшов у Кераку уряд, якого члени кермували б поодинокими ресортами та були б відповідальні перед еміром. Англія скасувала б заборону тримати постійну армію. Емір мав би консулярних представників у інших арабських краях.

ВИСЛІД ПЕРЕГОВОРІВ З ПРЕМІЄРОМ ТРАНСЙОРДАНІЇ.

ЛЬОНДОН, АТЕ. Постанову у справі зміни політично-правного становища Трансйорданії прийняв брит. уряд після переговорів з трансйорданським премієром Тавфіком Пашею, що у цій справі їздив до Льондону.

зломила. Вона й мене приковує до телефону і не дозволяє глянути на місяць. Десь давнішими часами бували окремі жерці для культу місяця, а тепер є лиш самі невільники телефону. Ось вам причинок до історії погляду про людське призначення в світі.

— Що як що, а Твайта місяць напевно не врятує, — сказав кореспондент і засміявся, всеж призадумавшися над цілим висловом.

— Звідки ви це можете знати? Або ви знаете, що за сила привела його до того становища, в якому він тепер опинився? Може це була причина телефону, чи та таємнича сила, що править світами?

Раптом редактор засміявся: — Бог знає, навіщо я тут витрачую час, щоб вас переконати. Краще йдіть і візьміться до роботи. А памятайте стрінутися завтра раненько з Джемсом Кортом.

Як тільки кореспондент відійшов, зір редактора звернувся знову до вікна.

Як більша частина журналістів була це людина буйної уяви, якої фантазію, — може навіть на його щастя, — здержувала його невпинна фахова праця. Його міркування про життя та призначення людини вривалися на голос телефонічного дзвінка. Таке сталося і тепер, коли почали розмову про пожежу у корабельному варстаті.

Пять хвилин пізніше він уже забув про Твайта. Все ж не єдина людина, що тоді журилася ним і з задумою дивилася у місяць.

(Далі буде)

Британський уряд радить над відповіддю для СССР?

АНГЛІЯ ГОТОВА ПІТИ НА УСТУПКИ?

ЛЬОНДОН, ПАТ. Як лиш британський уряд дістав совітську відповідь на брит. контрпропозиції з 8. ц. м., він зібрався на нараду, на якій устійнив напрямні нової ноти, що її вишлють до Москви мабуть у четвер по полудні. Остаточний текст ноти устійнить уряд на засіданні в четвер. Як говорять, брит. уряд поробить у тій ноті деякі уступки совітському союзові.

ПЕРЕПОНИ В АНҐЛЬО-СОВІТСЬКИХ ПЕРЕГОВОРАХ В ІТАЛІЙСЬКІМ НАСВІТЛЕННІ.

РИМ, ПАТ. Римська аґенція „Інформ“ висловлює здогад, що труднощі в анґльо-совітських переговорах є подібного характеру, як ті, що з огляду на них уступив Літвінов. Анґлія бажала б, щоб СССР взяв на себе риск війни, але не хоче обіцяти большевикам помочі на випадок війни, яка вибухла б на терені, де СССР безпосередньо загрожений.

НІ МОЛОТОВ НІ ПАТЬОМКІН НЕ ЇДУТЬ ДО ЖЕНЕВИ.

ЖЕНЕВА, ПАТ. Совітський уряд повідомив у вівторок рано телеграфічно генеральний секретаріят Ліґи Націй, що на засіданні Ради Ліґи Націй СССР. репрезентуватиме амб. Майський.

НЕВДОВОЛЕННЯ У ЛЬОНДОНІ.

У льондонських колах викликала велике здивування вістка, що ані Патьомкін ані Молотов не приїдуть до Женеви. Цю постанову коментують як спробу пресії СССР на Анґлію, яка не хоче приняти большевицьких домагань. Висилаючи до Женеви Майського, СССР мабуть хоче оминути розмов з Галіфаксом та Бонне, які могли б довести до зобовязань.

Анґлійський амбасадор у Москві мабуть дістав доручення висловити жаль з того приводу.

Німецька преса добачує у цій події дипльоматичну невдачу Анґлії.

БОЇ НА МОНГОЛЬСЬКО-МАНДЖУРСЬКІМ КОРДОНІ.

СІНКІН, ПАТ. Аґенція Домеї повідомляє: В неділю в ночі обєднані манджурські та японські сили заатакували несподівано війська, що ввійшли на манджурську територію зі совітської Монголії. До бою дійшло під Номонган на полудневий схід від озера Буйнор. Японці при допомозі летунських ескадр відбили монгольські відділи.

Що писало „Діло“ 50 років тому.

Субота, 18. травня 1889.

П. ВОЛОДИСЛАВ ФЕДОРОВИЧ

з Вікна видав брошуру: „Одповедзь на анонімови пашквіль п. Томіслава Р. [illegible]адовского, роздан[illegible] в Сейме ґаліцийсім в стичню 1885 р.“ і точка за точкою зовсім холодно, і тим більше болісно для памфлетиста, збиває всі неправди і [illegible]леветі, покликуючись на документи.

СПРАВА УКРІПЛЕННЯ КОПЕНГАГИ.

Від якогось часу в Данії стоїть знову на деннім порядку справа укріплення Копенгаги, але з тією зміною, що при війську проявилася велика опозиція проти того укріплення, за яким є головно міністр Банзон. Ця опозиція проявилася найясравіше підчас торжества 25-тих роковин бою під Гельґолянд. Підчас цього торжества виголосив найвищий командант данської армії ген. Кавфман тост, в якім прилюдно заявив, що Данія не повинна братися до укріплення Копенгаги, але звернути свою увагу на розвиток фльоти. Того погляду всі вищі оф[illegible]ри армії і фльоти.

СУЛТАНОВІ ПРИКРО...

У берлінських політичних колах панує погляд, що турецьке посольство, яке привезло цісареві й цісаревій високі ордери і власноручне письмо султана, має наметі наклонити цісаря, щоб він вибрався в гостину до Константинополя. Султанові, як кажуть, прикро, що цісар робив візити іншим монархам, а його поминув.

Чи Німеччина може заатакувати СССР через Латвію та Естонію?

Як твердить преса, французький проект передбачує взаїмну поміч Анґлії та Франції і СССР на випадок німецького нападу. Йде лише про ґарантію для одного відтинку совітського кордону — з Латвією та Естонією.

Французький уряд уважає, що Німеччина не могла б заатакувати СССР з тої сторони, не нарушуючи польської території на Поморі — що автоматично довело б до франко-британської інтервенції. Таким способом СССР користає посередньо з ґарантій для інших держав, також з пакту з Францією, яка у свою чергу має ґарантії Анґлії. Зрештою можливо, що Анґлія та Франція прихиляться до бажання СССР і дадуть ґарантії також Естонії та Латвії.

ЧОМУ БРИТІЙСЬКИЙ УРЯД НЕ ДАСТЬ ҐАРАНТІЇ БАЛТІЙСЬКИМ ДЕРЖАВАМ?

Як пояснюють британські міродатні чинники, уряд не хоче дати ґарантії балтійським державам, уважаючи, що згадані держави не потребують таких ґарантій, бо Німеччина запропонувала їм пакт неаґресії.

ПАРИСЬКІ НАРАДИ МІНІСТРА КАСПШИЦЬКОГО.

Як подає польська преса, мін. ґен. Каспшицький був на сніданку у ґен. Гамлена, опісля відбув нараду з прем. Даладіє та ґен. Гамленом.

Як говорять у Парижі, предметом розмов є закупна для дальшої моторизації польської армії та справа співпраці польських, британських і французьких військ.

Плян бранки в Анґлії.

ЧАСТИННА МОБІЛІЗАЦІЯ РЕЗЕРВИ МАРИНАРКИ.

ЛЬОНДОН, АТЕ. Міністр праці зложив у палаті громад заяву у справі введення в життя закону про загальну військову службу.

Якщо перед Зеленими Святами обі палати приймуть законопроект і король затвердить його, реєстрація новобранців почнеться 3. червня, лікарські оглядини — 8. червня. 50.000 новобранців зголоситься до служби 15. липня, решту покликуватимуть до служби у 2-місячних відступах.

Адміралія рішила негайно скріпити поготівля фльоти, мобілізуючи частинно резерви 15. червня. Першу половину резерви фльоти покликуть до служби 15. червня, другу половину 17. вересня.

Крім того 15. червня покличуть на вправи частину радіотелеграфістів, стежних кораблів та старшин резерви.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

Проєкт конституції Словаччини.

ПРЕМІЄР — ГОЛОВОЮ ДЕРЖАВИ.

БРАТИСЛАВА, ПАТ. Правнича комісія, що мала опрацювати проект словацької конституції, покінчила свою працю. Словаччина буде республікою, у її проводі стоятиме голова ради міністрів. Парлямент матиме корпоративний характер.

ЧЕСЬКИЙ АДВОКАТ ПЛЯНУВАВ ЗАМАХ НА ГІТЛЕРА?

У пресі появилася вістка, що у Празі арештовано адвоката Секаніну, якому закидують, що він організував замах на Гітлера.

БЕЛЬГІЯ ЗАКЛЮЧИТЬ ВІЙСЬКОВИЙ ДОГОВІР З ГОЛЯНДІЄЮ?

У звязку з недалекою візитою голяндської королеви у Бельгії деякі часописи висловлюють здогад, що в тім часі Бельгія заключить з Голяндією військовий договір. Політичні кола підкреслюють, що Голяндія не дасть ініціятиви в тому напрямі.

Зі студентського життя у Кракові.

СПІЛЬНЕ СВЯЧЕНЕ.

Для збереження нашої традиції та для закріплення товариських звязків українські студенти у Кракові влаштували в неділю 7. V. ц. р. „Спільне Свячене“ не тільки для студентів, але і для старшого громадянства, яке в характері гостей зявилося дуже численно і цим уже не перший раз дало доказ свого прихильного відношення до молоді. Розмірно невеликі салі студентської домівки ледви могли помістити зібраних товаришок і товаришів. Самого акту свячення довершив о. проф. д-р Скрутень, який зовсім принагідно, в переїзді, був тоді у Кракові, разом із о. парохом д-ром Хрущем. Після того голова У. С. Г., А. Гарасовський промовив до присутніх, подякував гостям за участь у Спільному Свяченому, вказав на потребу консолідації усіх студентів та підкреслив оту згоду, яка панує на терені Кракова між студентами і старшим громадянством, заявляючи, що між сьогоднішніми і завтрішніми провідниками не повинно бути незгоди. При спільному столі весело і свобідно поплили розмови і жарти. Товариші Верижак та Букачевський, найбільше популярні і через свою виняткову веселу вдачу загально люблені, рецитували свої оригінальні вірші та „політичні нариси“, які стрінулися з загальним признанням, про що свідчили щирі і гучні оплески. Пізніше забрав слово о. д-р Скрутень та короткими, але палкими словами звернувся до студентів з закликом до праці, до бадьорости, до життя і то не лише тоді, коли до нас доля приємно усміхнена, але також, і навіть ще більше тоді, коли над нами захмариться небо, коли доля вогненною блискавкою прошибне наше серце і пекольним грюкотом громів над нами зарегоче. Тоді — в таку пору ми всі мусимо бути зрівноважені і усміхнені, горді і непоборні, видержати в трудах і праці для нашого найвищого Добра — Батьківщини. Національним гимном „Ще не вмерла Україна“ закінчено це спільне свято українських студентів в Кракові.

НЕ ХОДИТИ ОДИНЦЕМ!

Щоби бодай частинно зліквідувати таке прикре явище, яким є т. зв. дикі одиниці, що їх на жаль і на терені Кракові є дуже поважне число — Управа У. С. Г. у Кракові повела в останньому часі широку акцію в тому напрямі, щоб тих асуспільних товаришок чи товаришів, які чи то з простої байдужности, чи з несвідомости остаточно з якихсь особистих, нераз зовсім безпідставних, ураз стоять осторонь всякого зорґанізованого життя, щоб їх все-ж всягнути у рямці організації і не дати, щоб першиий ліпший вітер хитав ними, куди захоче. З тією метою скликано 9-го травня ц. р. ширші сходини всіх студентів, на які запрошено також тих всіх, що ходять одинцем. Але не всі вони зявилися. На сходинах обговорено всі актуальні і пекучі справи, зокрема справи харчівні, до якої також ще не всі знають дорогу. Управа У. С. Г. рішила поробити всякі заходи чи то при допомозі особистих звязків чи іншими засобами вплинути на отих байдужих блудних синів, щоб вони раз зрозуміли, що сьогодні ходити одинцем — це провина супроти свого громадянства і народу.

В.

Перестрілка з поліцією.

ТЕРНОПІЛЬ, ПАТ. Командант поліційної станиці в Соснові, пов. Підгайці Фелікс Кодоні притримав на гостинці підозрілого чоловіка, що йшов у напрямі Соснова та хотів його вилеґітимувати, але він кинувся втікати, відстрілюючися. Кодоні кинувся здоганяти втікача і вбив його стрілом у голову; покищо не вдалося ствердити ідентичности убитого. Підчас погоні Кодонія ранено в руку і двічі в ногу, крім того деякі кулі відбилися від годинника, ладівниці та прикладу револьверу. У перестрілці вбито коня при підводі, якою їхав Кодоні.

ТЕРНОПІЛЬ, ПАТ. Командант поліційної станиці в Шибалині, пов. Бережани, що повнив службу ще з одним поліціянтом, стрінув двох підозрілих людей і казав їм спинитися, але вони обстріляли поліціянтів та кинулися втікати. Поліцаї ранили одного з утікачів і він по двох годинах помер; є ним 27-літній Іван Лапунька з Потуторів. Його товариш утік.

Остання дорога Павла Ковжуна.

В середу в пополудневих годинах українська громада м. Львова товаришила в останній дорозі на цьому світі — Павлові Ковжунові. Похорон відбувався з крипти похоронного заведення при вул. Кохановського на Личаківський цвинтар. Маси народу, які зібрались довкола, засвідчували своєю присутністю велику популярність імени Покійного та велику пошану, якою Він утішався. Присутній був у першу чергу ввесь світ української культури, отже: вчені, письменники, журналісти, музики та всі без виїмку активні мистці-малярі, які на сумну вістку про смерть свого ідеольога та організатора зїхались навіть з далеких закутин краю віддати Товаришеві останню прислугу. Присутні були у великому гурті колишні члени Українських Армій, масово службовики українських установ, представники всіх звань та професій, словом — кількатисячна маса активної української інтелігенції. З признанням треба підкреслити зразковий лад, який царив на похороні: без ніяких впорядчиків, без нічийого поклику — вся розсіяна по вулиці та тротуарах величезна юрба самотужки станула у чвірки з ментом, коли тільки рушив жалібний віз із домовиною та створила справді імпонуючий своєю численністю і повагою жалібний похід.

Над свіжою могилою промовляв перший **ред. Микола Голубець**, який у прегарній поетичній формі зворушливо накреслив сильвету Павла Максимовича Ковжуна, як людини, громадянина, вояка, мистця-творця й організатора. Закінчив палким покликом до українського громадянства заопікуватися долею нещасної вдови та двох малолітніх синів. З черги промовляв **проф. Кржижановський** від професійного союзу львівських мистців-пластиків, який славив Покійного, як визначну мистецьку індивідуальність та пригадав свою недавню зустріч з Покійником, який — сам бідуючи — журився долею інших незабезпечених та безробітних мистців. **Інж. Романенко** промовив від українського старшинства і воєнства Армії УНР, та від української наддніпрянської політичної еміграції. **Полк. Єфтимович** зі зворушенням згадував роки співпраці з Покійником у перших днях наддніпрянської революції та почине рідної армії. **Ред. Р. Купчинський** промовляв від Т-ва Письменників і Журналістів ім. І. Франка, вказуючи на Покійника як на чільну постать серед активних творців української культури, в історії якої на віки записав своє імя; **дир. В. Барвінський** виступив від другої спорідненої зі званням Покійного організації — Союзу Українських Професійних Музик. Врешті промовляв від організації, що її творцем та душею був Павло Ковжун, від Асоціяції Незалежних Українських Мистців — **арт. І. Іванець**. Цей останній промовець подякував теж від найближчих друзів Покійного та Його товаришів праці — всім тим, які облегчили останні хвилини Його життя та виявили стільки щирого жалю і смутку після Його смерти.

Пізнім вечором, чудовим травневим вечором, розходилася з цвинтаря українська громада у повній свідомості, що Покійного не так швидко заступить хтонебудь інший! Бо кожне діло творять люди і коли відходить цінна і вартісна людина — діло терпить, настає пустка, творча нема...

Згуки похоронних пісень лунали ще довго на цвинтарі, але вони не були в силі приглушити згуку, з яким падали грудки землі на червоною китайкою сповиту домовину...

*

На мурах міста були розліплені клепсидри про смерть Павла Ковжуна: від Дружини та дітей, від АНУМ, від старшин та вояків б. Армії УНР., Відділу У. Ц. К. у Львові та філії Союзу Українок-Емігранток, від українського воєнства та від Професійного Союзу львівських мистців-пластиків (у польській мові).

Японія хоче наладнати мирно ес справи зі Злученими Державами.

ТОКІО, ПАТ. Амбасадор Злучених Держав в Токіо відвідав перед відіздом на відпустку до Америки японського міністра закордонних справ Аріту. Міністр заявив, що на його думку всі справи між Японією та Злученими Державами можна полагодити мирно. Японія у своїх змаганнях створити новий лад на Далекому Сході не задумує нарушувати в нічому американських інтересів. Агенція Домеї в півофіціяльному комунікаті підкреслює, що згадану заяву мін. Аріти слід уважати відповіддю на протестаційну ноту уряду Злучених Держав з грудня 1938 р. проти нарушення Японією інтересів чужих держав на Далекому Сході.

ВАШИНГТОН, ПАТ. Американський уряд рішуче відкинув пропозицію японського уряду у справі зміни статуту міжнародньої концесії в Шанґаю. **Злучені Держави відмовилися від дискусії над односторонніми змінами в користь Японії.**

Тріюмфальна подорож англійської пари в Канаді

ЛЬОНДОН, ПАТ. Райтер повідомляє: В середу 17. ц.м. в год. 8-ій рано корабель „Емпрес оф Австралія" відплив з острову Орлеан горі рікою св. Лаврентія до Квібек. Ця частина подорожі була тріюмфальним вїздом англійської королівської пари до Канади. Здовж берегів ріки витали оваційно королівську пару велитенські маси народу. На берегах горіли великі ватри, всі кораблі витали королівський корабель прапорами. У пристані Квібек привитав королівську пару премієр Канади Мекензі Кінг. По виході з корабля на беріг, в цитаделі у Квібек віддали 21 почесних стрілів і королівська пара відїхала самоходами до парляменту, де привітальну промову виголосив міністр стейту Квібек-у Дюплесі висловлюючи радість, що король і королева почали свою офіційну подорож саме від м. Квібек, колиски канадійської землі. З парляменту відїхала королівська пара до цитаделі на снідання, яким приймав достойних гостей канадійський уряд. Підчас снідання прем. Мекензі Кінґ виголосив промову в англійській мові, сен. Дюндюран у французькій мові. Відповідаючи на тости король Юрій промовляв спершу по англійськи, опісля по французьки, підкреслюючи значіння Канади як британської домінії та велитенські досягнення Канади в останніх віках. Відповідаючи на промову сен. Дюндюранда король підкреслив солідарність і гармонійну співпрацю канадійців, походження англьосаського та французького. Свою промову закінчив побажанням, щоб це співжиття далі причинилося до гарного розвитку Канади. Побут у Квібек закінчився великим бенкетом у палаті Фронтена, що затягнувся поза північ.

В четвер пополудні королівська пара приїхала з Квібеку до Монтреалю.

—о—

Бурхливі демонстрації в Палестині.

ЩО ТАКЕ „БІЛА КНИГА"?

В середу 17. ц. м. оголошено „білу книгу", що обіймає виснення становища британського уряду у справі Палестини і нові пропозиції В. Британії. Вона передбачує створення незалежної палестинської держави до 10 років, що буде в союзі з В. Британією. Вона спиралась би на засаді, що араби й жиди братимуть спільну участь в уряді з метою забезпечити життеві інтереси обох народів. У підготовній стадії до незалежности британський уряд відповідатиме за управу краю. Британський уряд уже тепер годиться передати деякі ресорти проводам палестинських громадян, але при участи британських дорадників. Представники арабів і жидів булиб керманичами ресортів розмірно до числа населення. Британський уряд мусить дістати запевнення, що у британсько-палестинськім договорі або конституції будуть постанови, що гарантуватимуть: 1) безпеку і вільний доступ до святих місць

—о—

Намаганий атентат на през. Рузвельта.

„Юнайтед Прес" повідомляє: Поліція, що береже Білого Дому, арештувала в середу 17. ц. м. позаднього мужчину, який намагався перелізти через мур, що оточує ... Білий Дім. Виявилось, що арештованим є 22-літній Ф. Тюпс з Філядельфії, який в останньому часі перебував у шпиталі. Арештований зізнав, що „хотів убити президента, бо він не добрий для бідних". Арештованого піддадуть під обсервацію лікарів психіатрів.

Честь Кобзареві.

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ ФІЛІЇ „ПРОСВІТИ" ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА Й ІМ. М. ШАШКЕВИЧА У ЛЬВОВІ.

В четвер 18-го травня ц. р., у свято Вознесения, в годині 12-ій вполудне, Філії „Просвіти" ім. Т. Шевченка й ім. М. Шашкевича у Львові, уладили в салі „Колісей", при Сонячній вулиці, Шевченківський концерт. Взяли в ньому участь злучені мішані хори львівських та підльвівських читалень. Вони разом відспівали на початку концерту Шевченка-Вербицького „Заповіт" під орудою м-ра І. Гнідеця. Басове сольо співав п. І. Вересюк.

Комітет, що займався улаштуванням концерту, відступив цим разом від традиції і не вклав у програму святочної промови. Її заступила рецитація п. Германа, що цікаво інтерпретував Шевченкового „Ченця". Мішані хори підльвівських читалень відспівали під орудою п. Е. Шпаківського Шевченка-Котка „Розрита могила". Підльвівські читальні виступили теж із гуртовою рецитацією Шевченка „Подражаніє Ісаії, глава XXXV". Мішані хори львівських читалень відспівали під орудою п. І. Воробкала Шевченка-Лисенка „Бють пороги". У цій пісні виступили з солями п. М. Старицький (тенор) і Л. Райнерович (баритон). Ті самі хори під орудою м-ра С. Горака відспівали на закінчення концерту кантату Малицької-Стеценка „Шевченкові", в якій наша відома поетка підкреслила ту велику честь, що її український нарід віддає Кобзареві-Шевченкові.

Програму доповнив сольовий квартет елевів Музичного Інституту ім. Миколи Лисенка у Львові піснею Шевченка-Лисенка: „І процвітеш, позеленієш". У цьому квартеті виступили: п-ні Оксана Николишин (сопран) і Ольга Ладика (альт) та пп. Мирослав Старицький (тенор) і Михайло Попіль (бас). При фортепіяні при всіх хорових виступах був проф. д-р Борис Кудрик.

На закінчення концерту хористи разом із зібраною публикою відспівали національний гимн.

МІН. ГАЛІФАКС ІДЕ ДО ЖЕНЕВИ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Мін. Галіфакс виїде в суботу рано до Женеви. До Парижа приїде пополудні і по розмовах з прем. Далядіє та мін. Боне відїде вечором до Женеви. З міністром поїдуть до Женеви В. Странґ і О. Гарвей з Форін Офісу.

КАНЦ. ГІТЛЕР ВИГОЛОСИТЬ НОВУ ПРОМОВУ.

РИМ, ПАТ. Італійська преса пише, що канц. Гітлер виголосить 21. травня цр. політичну промову у звязку з підписанням італійсько-німецького союзу. Тому до Берліна приїде мін. Чіяно в неділю 21. ц. м. в год. 11. Його прийме канц. Гітлер. Договір підпишуть в понеділок 22. ц. м. передполуднем в амбасадорській салі нового канцлерського будинку.

—о—

ПОВОРОТ ВІТОСА ДО ПОЛІТИЧНОГО ЖИТТЯ.

В середу 17. ц. м. відбулося засідання центрального комітету „Стронніцтва Людового", на якому заступник голови Ратай передав провід партії В. Вітосові, який приняв політичний провід від партії. За те Кернік заявив, що не обійме жадної функції в партії. Голова партії В. Вітос видав одночасно боєву відозву до польського „люду", взиваючи „до оборони кожної грудки землі". „Вечур Варшавскі" повідомляє, що адміністраційна влада не дозволила на публичні маніфестації з нагоди свята людовців підчас цьогорічних Зелених Свят. Дозволила лише людовцям на сходини в замкнених льокалях.

—о—

ВІДГОМІН ВИБОРЧИХ ЗЛОВЖИВАНЬ У ЛЬВОВІ.

Прокуратура при окружнім суді у Львові почала допити у справі виборчих зловживань, що полягали на масовім безосновнім скресленні к. 20.000 виборців зі списку виборців у звязку з виборами до міської ради у Львові. Прокуратор переслухає в найближчих днях авторів карних донесень, проти тих, які намагалися безправно відобрати виборчі права к. 20.000 виборцям

ЗАБОРОНА ПРОДАЖІ АЛЬКОГОЛЬНИХ НАПИТКІВ.

Львівський городський староста заборонив продавати і подавати алькогольні напитки, що мають понад 4.5% алькоголю, в публичних льокалях і місцях від 20. ц. м. год. 8-ої вечором до 22. ц. м. год. 6-ої рано. За нарушення цієї заборони грозить кара, передбачена законом з 1920 р. про продажу алькогольних напитків. За двократне нарушення розпорядку відберуть дозвіл на продаж алькогольних напитків

Спортова сторінка.

Гра на кости.

УКРАЇНА—РКС 2:2 (0:1).

Здається, що таких слабих змагань Україна не грала не лиш цього року, але й давно у своїй футбольній карієрі. Просто дивно ставало, що така рутинована дружина, яка має славу одної із найкращих дружин в Окружній Лізі, яка обулася вже з неодним грищем, дала собі накинути стиль гри РКС-у, якщо взагалі при такій безладній копанині взагалі можна говорити про стиль. Не тільки поміч подавала в першій половині мячі горою, але й напад чорно-червоних, наче забув про те, що гострого й агресивного противника можна „розложити" тільки приземною і швидкою грою. Тому теж у першій половині РКС не тільки вів 1:0, але й довший час сильно переважав. Зовсім інша справа, що при системі що її сьогодні застосувала робітнича дружина, важко було правильно і спокійно грати. Робітники загрожені майже певною деградацією, намагалися всіма силами вигрети, щоб тільки відсунути від себе марево А-кляси. В тих своїх заходах вони зовсім не зважали на засоби й тому не диво, що грачі України що разу з окликом болю падали на землю. Це теж може й оправдує до деякої міри поодиноких грачів у нападі, що іноді боялися достартувати до дальших, хоч і догідних мячів. Найгірше відчув на собі безоглядну гру робітників Нойман, якого вже приблизно у 30 хв. першої половини знесли з грища з розбитим коліном. Таким чином чорно-червоні грали вже до самого кінця в десятку. При цій нагоді годиться напятнувати поведінку кількох змагунів РКС-у, які від самого початку змагань „пильнували"Ноймана, свого колишнього клюбовця та обкопували його, як лиш удалося. А що суддя реагував на те тільки вільними, не диво, що вкінці під несамовиті верески публики РКС-у, яка ввесь час демонструвала проти Noймана, його „викінчили". Порядкові робітників зовсім не старалися опанувати юрби, що голосно домагалася крови та ще й самі вигукували. Така нестерпна атмосфера не причинилася до того, щоб можна було нав'язати правильну гру. Всеж таки вважаємо, що чорно-червоні виявили за багато тієї трусливости, що її можна було в деяких ментах запримітити.

Якщо йде про оцінку поодиноких грачів, то майже всім їм можна закинути недостачу тренінгу. Треба було аж цілої першої половини та загрози програної, щоб змагуни трохи розкрутилися. Помітно поправився від попередніх змагань Скоцень II, який був одним із кращих змагунів у нападі та ініціював більшість акцій, але і в нього теж помітна недостача правильного тренінгу. А знаємо, що Скоцень при совісних і постійних тренінгах, навіть при недиспозиції цілого нападу може сам вирішити змагання у користь своєї дружини. Крім Скоценя незлу форму далі виявив ще Магоцький, але його безумовно за мало використовували. Мікльош I далекий від своєї форми, при тому грає за мягко. Воробець подає дуже нервово, тому теж більшість його подач ішла на марне. В загальному його виступ у нападі нову випав блідо. Зате у другій половині, коли Воробець перейшов на залогу, нагадував у багатьох ментах давнього заложника. Гошовський, слабий фізично, не міг при брутальному противникові нічого вдіяти.

Каратницький займав два становища. У першій половині грав на лівій помочі та в порівнянні із попередніми метчами випав слабше. За те у другій частині, на середині помочі, коли заступав Ноймана, він був зовсім добрий. Він теж один із небагатьох ішов все твердо на грача. Нойман заграв тих кільканацять хвилин краще, як минулої неділі. Найслабшим грачем помочі на грищі був Романець. Він не лиш без тренінгу, але придержуванням мячів та кунктаторством схвилював публику і виводив своїх товаришів із рівноваги. Місце Каратницького на лівій помочі зайняв у другій частині Гошовський і він теж випав краще на тій позиції, як у нападі.

Залога цим разом менше певна, як завжди. Мікльош перейшов у другій частині на позицію лівого крайника і заграв там дуже добре. З його теж подачі впали перші ворота. На воротах грав Гнура, який мав багато праці і вияснив багато небезпечних ситуацій.

Хід гри: Починає РКС, але Україна переймає мяч і небезпечно наступає. Та стрілова анемія і повільність на приворітті не дозволюють здобути ворота. РКС іде до протинаступу й осягає під ряд два роги. Україна починає грати за прикладом робітників „на гура", тратить раз-у-раз мячі й поволі дає себе зіпхати на власну половину. Згодом, коли Ноймана зносять із грища, перевага РКС-у ще збільшується і триває майже до кінця.

У другій частині картина гри зовсім змінюється. Україна наче перероджується і не зважаючи на те, що вона грає в десятку, приневолює РКС до розпучливої оборони. Ця оборона стає до тієї міри розпучлива, що вкінці суддя п. Саварин приневолений викинути з грища одного змагуна робітників, який копнув Романця без мяча. Безупинні наступи переводить Україна тепер лівим боком, де Мікльош I створює багато небезпечних ситуацій. Каратницький і Гошовський пруть напад раз-у-раз до переду і вкінці Мікльош I подає свому братові, який плясованим стрілом здобуває перші ворота. РКС грає вже тільки на вдержання висліду, одначе небавом Скоцень II стягає на себе двох грачів, випускає Мікльоша, який ефектовним стрілом здобуває другі ворота. Робітники кидаються у протинаступ, та їх зусилля розбиваються на добрій поставі чорно-червоних. Україна далі переважає, одначе не може пробитися крізь мур грачів і ніг. Несподівано, в останній хвилині РКС вирівнює. Один із випадів робітників ліквідує Романець і... суддя свище. На грищі констернація, бо ніхто не знає защо суддя наказує карного, чи за уроєну руку, чи за уроєний фавль. Зуб стріляє карного і суддя відсвистує змагання, що коштували глядачів стільки нервів, а змагунів потовчених костей.

Глядачів к. 2000. Суддя п. Саварин.

—o—

Сян пнеться до гори.

СЯН—ЧОРНІ 2:1 (1:0).

Перемишль, 18. 5. (вл. тел.)

Сян може почванитися знову гарним успіхом, бо перемогти небезпечну дружину Чорних, навіть на своїм грищі, не дуже так легко. В загальному треба признати, що хоч сяновики виграли ці змагання заслужено, то грали вони куди слабше, як напр. перед двома тижнями у зустрічі з Погонею I Б. За те не можна відмовити всім сяновикам величезної амбіції, яка дозволює їм іти від успіху до успіху.

Сян: Гуцул, Буш, Медвідь, Онисик, Кіцила, Неофіта, Медицький, Федорович, Турко, Побідинський, Рябівський.

Чорні: Лукасевич, Байор, Корни, Ганек, Чижевський, Ольберт, Адамович, Журковський, Топілко, Ковак, Оприх.

Як ми вже згадували на вступі, Сян заграв ці змагання слабше від попередніх. Зокрема слабшу форму виявила залога, якій не виходили відкопи. Також інтервенції можна дещо закинути. Слабшу гру залоги оправдує те, що вона мала в першій половині проти себе вітер і сонце.

Онисик у помочі незлий, хоч Ходаня не міг він у стувідсоткових заступати. Кіцила спершу був добрий, але у другій половині за скоро „випомпувався". Неофіта дуже добрий.

Напад випав цим разом зовсім добре, крім правого крайника Побідинського, який грав д. слабо.

Чорні були технічно може й кращою дружиною, одначе Сян перевищав їх завзяттям і величезною амбіцією. Тому теж, крім частини першої половини, сяновики мали ввесь час легку перевагу.

Хід гри: Перші хвилини минають із легкою перевагою Сяну, який осягнув навіть два роги, одначе їх не використав. Вислідом тієї офензивної акції сяновиків є перші ворота, які здобув у 6 хв. Турко, із пробою, минувши кількох грачів. Чорні починають натискати, гра стає хаотична і такий стан триває приблизно до 30 хв. У 35 хв. Турко мало що не здобуває ворота, але заложник Чорних рятує дослівно в останній секунді. В 45 хв. Турко стріляє певно на ворота і здавалося, нічого не врятує Чорних перед стратою воріт. Та, на нещастя, в останній секунді знову усміхається щастя Чорним і мяч відбивається від голови Медицького.

Друга половина спершу вирівняна, опісля Сян знов легко переважає. Та багато стрілів минає ворота Чорних. Зовсім несподівано у 13 хв. Чорні вирівнюють. Топілко дістає по вільному мяч і при повній бездільності залоги стріляє ворота. Гра стає знову рівнорядна, бо Сян немов пеншиться, резигнує з дальших успіхів і хоч напад далі переводить добрі акції, одначе небезпеки в них нема. Дружина не може себе довший час віднайти. Щойно по добрих 10 хвилинах сяновики знову приходять до себе і відразу витворюють під воротами Чорних багато замішання. Напад Сяну має безліч підворітних ситуацій, але не вміє їх використати. Якби Чорні мали були хоч одну таку позицію, напевне були б її використали. Цей неймовірний пех у стрілах знову вносить у ряди сяновиків свого роду зневіру і вони вдоволяються нерішеним вислідом. Та в 41 хв. Турко подає до Федоровича, який із близька підвищує вислід до 2:1.

Суддював п. Пшибильський д. добре. Видців к. 2000.

Інші висліди Окр. Ліги.

Львів. ГАСМОНЕЯ—ЛЕХІЯ 2:2 (1:0). Ворота для Гасмонеї здобув Кац і Релес, для Лехії Литвинович. Суддя п. Бжуховський.

Перемишль. ПОЛЬОНІЯ—ВКС 2:1 (2:0). Ворота для Польонії здобули: Клейн і Корпак, для ВКС-у зі самобійчого стрілу впали ворта. Суддя інж. Хомишинець.

Ряшів. РЕСОВІЯ—ПОГОНЬ (Стрий) 2:2 (0:2). Ворота для Погоні здобули: Париляк і Стефанишин, для Ресовії Бохня і Клюз. Суддя п. Гаусман.

ТАБЕЛЯ ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

1. Юнак	19	31:7	52:21
2. Україна	19	25:13	47:28
3. Чорні	19	24:14	37:26
4. Погонь I Б	19	22:16	46:31
5. Погонь (Стрий)	19	19:19	45:35
6. Гасмонея	19	19:19	24:25
7. Лехія	18	17:19	23:26
8. Польонія	19	17:21	31:43
9. Сян	20	17:23	26:45
10. Ресовія	19	16:22	33:38
11. ВКС	18	13:23	30:30
12. РКС	19	13:25	14:26
13. Корона	19	13:25	29:62

МИСТЕЦТВА А-КЛЯСИ.

УКРАЇНА I Б—Чорні I Б 5:3 (3:2). Спершу Україна грала дуже хаотично і щойно у другій половині осягнула вона перевагу. В Україні добре грала залога Михайнишин, Кульчицький, Тихоліз, Магоцький II і Кіндій у нападі. Найслабші були оба Дацки, які до запасної дружини ліговців не надаються. Ворота здобули: Магоцький 2, Кіндій, Дицьо і Тихоліз.

УКРАЇНА—КОРОНА.

Відплатні змагання з Короною відбудуться в неділю 21. ц. м. на грищі Погоні. Корона сильно загрожена деградацією і тому можна сподіватися завзятої та емоційної гри. Україна як відомо, восени нещасливо програла в Самборі, тому тепер напевне дружина чорно-червоних буде намагатися вирішити змагання у свою користь та відправити Корону із доброю пайкою воріт домів.

Початок змагань о год. 5 пополудні.

ДЕРЖАВНА ЛІГА.

Краків. КРАКОВІЯ—ПОЛЬОНІЯ 2:1 (1:0). Краковія перемогла з важким трудом, хоч мала майже ввесь час перевагу. Видців к. 3500. Це були єдині в Польщі в четвер 18. ц. м. змагання за мистецтво Державної Ліги.

МІЖМІСТОВІ ЗМАГАННЯ.

Люблин. РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ЛЮБЛИН—РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ВАРШАВА 4:3 (3:1)

Кельце. РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ КЕЛЬЦЕ—РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ВАРШАВА 3:3 (0:1).

ЗАКОРДОННІ ЗМАГАННЯ.

Гамбург. ОБОЛЬОНА—ГАМБУРГЕР СПОРТ ФЕРАЙН 3:3 (3:0). Видців 12.000.

ЗА ЧАШУ ДЕЙВІСА.

Париж. ФРАНЦІЯ—КИТАЙ 2:0.

МІЖДЕРЖАВНІ ЗМАГАННЯ.

Білгород. ЮГОСЛАВІЯ—АНГЛІЯ 2:1 (1:0). Видців 30.000.

Брюсель. ФРАНЦІЯ—БЕЛЬГІЯ 3:1 (1:0).

Букарешт. РУМУНІЯ—ЛАТВІЯ 4:0 (1:0).

Будапешт. МАДЯРЩИНА—ІРЛЯНДІЯ 2:2 (1:0).

Штутгарт. РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ЧЕХІЇ—РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ НІМЕЧЧИНИ 1:1.

АКТОРИ НА СТАРТІ.

СОКАЛЬ. У. С. К. „ГОНГ" — П. К. С. „ПОГОНЬ" (Сокаль) 4:2 (1:1).

Спортова секція Українського Театру ім. Котляревського У. С. К. „Гонг" вирішила змагання з грізним противником після завзятої боротьби певно у свою користь. П. К. С. „Погонь" (сфузіовані польські клюби Сокаля „Бригада", „Отшелєц" і „Сокул") є дуже добрим клюбом і має гарну будучність перед собою. Героєм змагань був воротар „Гонгу" Кіт, якого по змаганнях розентузіязмована публика винесла на руках з грища. В нападі Малецький і Сліпецький мали „свій день". У помочі дуже добрі Климовський і Карпяк. Оборона далі непевна. В Погоні найкращі Павлосевич, Щепанський і Базилевич. Гра гостра, але фер. Ворота для Гонгу стріляли Малецький (2) і Сліпецький (2). Для Погоні Базилевич (1) і Щепанський (1). Суддя п. Пазуняк добрий та обєктивний.

Варто підкреслити дуже пристойну поведінку різнонаціональної публики, яка оплескувала обидві дружини, так, що змагання відбувалися в спортовій атмосфері. Українська публика обсипала переможців квітами.

ПОДРОБИЦІ З НАКОЛЕСНИЦЬКИХ ЗМАГАНЬ У ВАРШАВІ.

Як ми вже подавали, два змагуни України, Степаняк і Бабій брали участь у наколесницькому бігу який відбувся минулої неділі у Варшаві. Був це т. зв. „Біг Асів". Багато, навіть найкращих польських наколесників, напр. Капяк, Напєрала, Targoвський і Келбаса не видержали важкого бігу й по кільканадцяти рундах відступили. Між тими змагунами був теж Бабій який до 70 км. ішов дуже добре й завжди держався першої пятки. По сімдесятці він не видержав жахливого темпа. Степаняк їхав ввесь час рівномірно, крім 20 окруження, на якому заломився і навіть на хвилину пристанув, за що дістав карний пункт. Згодом він розкрутився і їхав уже до кінця добре та провадив навіть біг у 61-ім і 62-ім окруженні та три передостанні окруження. Програв різницею невеликою ледви кількадесяти секундами. Головна причина програної це те, що він має ще за поважніші змагання за мало рутини і за пізно рішився фінішувати. В дійсності Степаняк прийшов девятий, але карні пункти перенесли його на 10. місце. Час першого був 3,14,18 сек. — Степаняка 3,14,29.

НОВИНКИ

20
ТРАВЕНЬ

СУБОТА
Ор. ст. 7. травня 1939
Явлення знамени Чесного Хреста
Лат. Бернарда.
Сонце: схід — 3.32, захід — 19.09.
Місяць: схід — 5.17, захід — 21.11

Завтра: 21. травня. **Неділя.**
Ор. ст. 8. травня 1939.
5. Неділя Святих Отців. Івана Богослова.
Лат. 6 Нед. по Вел. Олени.
Сонце: схід — 3.31, захід — 19.11.
Місяць: схід — 6.14, захід — 22.05.

—o—

— **Вже появився** у мистецькому виконанні **портрет Іх Ексц. Митрополита Шептицького.** Дохід призначений на будову церкви у Прилбичах — родинному селі Митрополита. Розмір 40×70 цм. Можна набути у всіх книгарнях. Замовляти у В-ві „Рідна Книжка", Львів вул. Тетатинська 3. Ціна портрету разом з пересилкою 2.25 зол. — **Комітет будови церкви у Прилбичах.** 988 —10

— **Концерт Т-ва „Львівський Боян"** відбудеться **в понеділок 22. травня ц. р.** у великій салі Т-ва ім. М. Лисенка. Початок в год. 20.15. У програмі твори українських композиторів у виконанні міш. і муж. хорів, сольоспіви, терцет. Білети в „Союзному Базарі" вул. Руська ч. 20, в ціні від 0.50—2 зол. 1—2

— **Матуристи перемиської гімназії з року 1909!** Комітет пропонує товариський поматуральний зїзд на 8-го червня 1939 р., якщо зголоситься відповідна кількість Товаришів. Зголошення до 27-го травня на адресу: Ол. Козьоринський, адвокат, Перемишль, вул. Водна 10. За Комітет: Олекса Козьоринський, адвокат, д-р К. Воєвідка, лікар. 1—2

— **Конкурс молодих співаків,** що його улаштовує Супром відбудеться в днях 24. і 25. ц. м. (середа, четвер) в малій салі Лисенка год. 7.30 ввечір. Обі конкурсові авдиції відбудуться прилюдно. Дня 26. ц. м. в пятницю у великій салі Лисенка в год. 8. ввечір відбудеться концерт лавреатів конкурсу. Думаємо, що перша цього родy імпреза в нашому дотеперішньому музичному житті, в якій бере участь поважне число учасників, зацікавить наше громадянство. 1—2

— **Магазин постелі Р. Джала** — Львів, Хорущини 5, поручає ковдри, матраци — перероблює ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. Приймає піря до прання. Тел. 294-81. 1022 2—100

— **Лиси,** пелеринки, боа готові і на замовлення поручає Юліян Глушевський Львів пл. Капітульна 3. І. п. тел. 254-46. Нові журнали год на 1940 р. До кінця травня дешеві перерібки.

— **У XX-ті роковини смерти о. Остапа Нижанківського** відбудеться в неділю 21. ц. м. в год. 19.30 в Малій Салі Муз. Т-ва ім. Лисенка концерт творів бл. п. о. Остапа Нижанківського. Участь у концерті беруть: Марія Сабат-Свірська, хор „Сурма" під управою О. Плешкевича і д-р Нестор Нижанківський.

— **Театральні вистави українською літературною мовою в Руськім Керестурі.** Театральний гурток у Руському Керестурі (Югославія) удав уперше театральну виставу в чистій українській мові. Досі всі вистави відбувалися там у льокальному говорі і тільки пісні співали в літературній мові. Першу чисто українську виставу удав керестурський амат. гурток під режисерією б. директора карпато-українського державного театру „Нова Сцена" А. Шерегія, який перебуває тепер у Керестурі. Вистава випала, завдяки заходам дир. Шерегія незвичайно вдатно. Оперетка „Запоріжський скарб", що пішла першою виставою, припала публиці до серця, яка гаряче оплескувала всі веселі місця. Побоювання, що — мовляв — літературна мова буде може незрозуміла для населення, що говорить місцевим говором, виявилися необоснованими. З нагоди цієї вистави дир. А. Шерегій завів на сцені спеціяльне освітлення рефлекторами і нові декорації, що теж зробило на керестурську публику велике враження. Не диво, що вистава пішла тричі. Як другу виставу виставили в реж. Шерегія народню оперету Гоголя Старицького „Сорочинський Ямарок". Головні мужеські ролі в обох оперетах грали актори-члени „Нової Сцени" за вийнятком одного керестурського аматора. Жіночі ролі виконали д. добре керестурські аматорки. При цій нагоді слід підкреслити, що в Руському Керестурі знайшло захист та справжню братню опіку 200 еміґрантів із Карпатської України, яких керестурці на Великодні Свята просто розхоплювали поміж себе. Подяку керестурським українцям за їх добру волю та щиру поставу до еміґрантів зложив дир. А. Шерегій окремою статтею в „Руских Новинах" ч. 19.

— **Хто виграв на льотерії.** В нинішнім тяганні Державної Клясової Льотерії впали такі виграі: 75.000 зол. на ч. 46997; 25.000 зол. на ч. 154543; 15.000 зол. на ч. 97104 17722; 10.000 зол. на ч. 28642 67653; 5.000 зол. на ч. 53322 115961 130793 157705; 2.500 зол. на ч. 18357 25808 37462 41840 80869 90440 118071 128172 140509 161226 162237; 2.000 зол. на ч. 4810 16225 23561 23626 29414 29743 54694 60235 80192 89740 97720 121129 130212 134646 142877; 1.000 зол. на ч. 14868 15962 22511 23737 30558 32046 38418 39057 42018 44908 49486 60142 55990 60971 6632 72131 73073 77740 86416 88955 96382 96923 107352 115460 115497 117905 119641 123040 134812 139649 141729 158547 159545 161840 161877.

— **Вийшов на волю.** З арешту в Монастириськах вийшов дня 16. травня ц. р. по 1-місячному побуті у слідстві п. В. Дідюк, голова гуртка Союзу Українських Купців у Монастириськах.

— **Львівська хроніка.** У шпиталі померла Ліна Грос, яку самохід трунув на Казимирівській вулиці, так, що вона впала і розбила собі голову. — На вул. Абрагамовичів найдено 4-місячну дитину. — Ян Бігель брав від власників камениць — зокрема у 3-ій дільниці — завдатки на ґазові маски, яких не доставляв; щойно по довшому часі поліція здемаскувала його.

— **Краєва хроніка.** У Козлові, пов. Тернопіль земля засипала 8-літнього Івана Беднарського, що бавився у ямі, викопаній на злив. — Румунська гранична сторожа застрілила пачкаря Івана Кречуна, що переходив Черемош. Його товариша арештувала польська поліція. — У Семиківцях, пов. Станиславів згоріло 5 селянських господарств. — У Корнях, пов. Рава Руська грім ударив у стодолу; вибухла пожежа, в якій згоріло ціле господарство. — Коло Славетина, пов. Підгайці Олександер Залуцький розбирав гарматне стрільно, що вибухло, розриваючи його на шматки. — У Соловій, пов. Перемишляни злодії обікрали каплицю.

— **Знову навіжена сокирою порубала дитину.** Умово хора Агнеса Гнелка в Коштовах к. Пщини, користаючи з неприсутности домашніх, у приступі божевілля завдала сокирою своїй 8-літній донечці Гільдеґарді кілька сильних ударів у голову. Змасакровану дитину відвезли до шпиталю, в якому вона бореться зі смертю. Гнелкову знову відставили до заведення для умово хворих, відки її перед кількома днями випустили були.

— **Розібрали новий дім, бо був їм невигідний.** Перед городським судом у Лодзі відбулася недавно оригінальна розправа. Підсудних було 34 мешканців вул. Напюрковського. Їх обвинувачували, що вони розібрали одної ночі новий дім, власність якихсь Франковських, бо той дім утруднював мешканцям вул. Напюрковського комунікацію зі сусідньою вулицею. Суд засудив 24 підсудних на кару 3 тижнів арешту, інших через недостачу доказів вини звільнив.

— **Залізнича катастрофа.** На залізничому шляху Молодечно—Воложин трапилася катастрофа мішаного поїзду, а саме останній вагон того поїзду вискочив із рейок, тому, що зломилася вісь вагону. Внаслідок катастрофи залізничий шлях знищився на просторі 600 м. і тому теж була кількагодинна перерва в пасажирському русі. Жертв у людях, на щастя, не було.

— **Поліція викрила фабрику гітлерівських прапорців.** Поліція у Пщині впала на слід фабрики гітлерівських прапорів. По довшому слідстві поліція ствердила, що прапори зі свастикою фабрикує у своїм помешканню 24-літня Марія Блажчик. Підчас ревізії знайшли у кравецькім варстаті зразки свастики, якими Блажчиківна користувалася при продукції прапорів.

— **Зїзд совітських винахідників.** У Москві почався загальносовітський зїзд конструкторів і винахідників у ділянці узброєння. Зїзд має розглянути й передискутувати низку нових винаходів, що торкаються хемічної, артилерійської та іншої зброї.

— **Швайцарська експедиція на Гімалаї.** 22. ц. м. прибуде до Бомбаю швайцарська експедиція зложена з 4 осіб, щоб вибратися на Гімалаї. Провідником цеї експедиції є відомий мандрівник і швайцарський учений інж. Андре Раш, який свого часу брав участь у міжнародній експедиції на Гімалаї проф. Діренфурта. Інші члени експедиції є теж досвідченими мандрівниками й альпіністами та можуть похвалитися гарними осягами. Головне завдання цієї експедиції — це фотометричні поміри та віднайдення первісних джерел ріки Гангу в околицях Гарваль—Гімалая, на захід від Непалю.

— **Колись на світі всі стануть Смітами.** Американський „король сталі", один із найбагатших людей у світі Езра Г. Сміт дуже гордиться своїм прізвищем і твердить, що Сміти це найбільша сімя в цілому світі. Сміт створив окремий комітет, який мав перевести досліди над „минулим племени Смітів". Дослідники Сміта ствердили, що за кілька мільйонів літ, якщо світ витримає в цілости такий довгий вік, всі будемо називатися Смітами, бо найбільша сімя світа проковтне всі інші роди Америки й Европи. На підставі смітівської статистики перед сто роками Сміти творили 1.441 прц. населення Великої Британії. Пятьдесять літ пізніше цей відсоток підскочив до 1.452 прц., тепер Сміти творять 1.669 прц., значить є к. 800.000 Смітів. В самому Льондоні є 230 лікарів-Смітів, 266 адвокатів-Смітів, 356 пасторів-Смітів, 400 директорів фабрик і 350 різників. Виходить, що справді колись згідно з теорією „короля сталі" цілий світ буде повний Смітів.

— **Сензаційний напад ґанґстерів на банк у Ню Йорку.** Ґанґстери напали в понеділок 15. ц. м. на банк „Едісон і спілка" при 5-ій вулиці, одній з найрухливіших в Ню Йорку й ограбили його. Про цей сензаційний напад у білий день подають такі подробиці: Перед замкненням бюр зявилося в головній салі банку 6-ох бандитів, озброєних у револьвери та один скоростріл. Чотири ґанґстери стерроризували урядовців і присутніх на салі к. 200 клієнтів, яких примусили стануть під стіною з піднесеними до гори руками. Одночасно дві інші ґанґстери отворили касу і забрали коло 90.000 долярів, з якими встигли втекти задніми дверми на вулицю, де всіли до самоходів і відїхали в невідомому напрямі, користаючи з оживленого руху на вулицях. Повідомлена поліція змобілізувала значні свої сили, але покищо не зловила сміливих ґанґстерів.

Зі судової салі.

ВІДГОМІН ВИБОРІВ ДО ГРОМАДСЬКОЇ РАДИ В ЧОРНОКІНЦЯХ МАЛИХ.

Вибори до громадської ради в Чорнокінцях Малих визначили на день 11. березня ц. р. І українська більшість і польська меншість села створили виборчі комітети з тим, що в проводі першого станув п. Гринько Говенко, у проводі другого п. Маріян Мілюх. Як і по інших наших селах, польська меншина завдала, щоб заключити з нею виборчий компроміс та відступити їй щонайменше половину мандатів. На це не згодився голова українського виборчого комітету п. Гринько Говенко. Тоді п. Маріян Мілюх зробив до поліції донос, немов то Гринько Говенко публично агітує, щоб люди не платили податків. На цей донос поліція арештувала Гринька Говенка дня 1. березня ц. р. під замітом провини зі ст. 156. к. к. Городський суд у Гусятині, спираючись виключно на зізнаннях Маріяна Мілюха засудив **Гринька Говенка на 5 місяців арешту.**

Від того присуду засуджений відкликався до окружного суду в Чорткові, що присудом з дня 9. травня ц. р. відхилив присуд І. суду і **уневиннив Гринька Говенка від закиненої йому провини.**

Перед окружним судом боронив підсудного адв. **д-р Володимир Електорович.**

ЗА ЗНЕВАГУ ПОЛЬСЬКОГО НАРОДУ І ПОБИТТЯ ПОЛЯКА.

У днях 13. і 15. травня ц. р. відбулася в Сокалі розправа на виїздній сесії окружного карного суду зі Львова під проводом судії Городиського **проти 7-ох молодих хлопців з Керничних і Махнівки,** а саме: 1) Миколи Остапика зв. Боруцький — за провину зі ст. 152 к. к. (за зневагу польського народу) і зі ст. 164 к. к. (за участь у сходинах з метою побиття поляка Г. Бжозовського); 2) Володимира Приступи — за провину зі ст. 164 § 2 к. к. (уладив і проводив сходинами); 3) Петра

Бродюка, 4) Івана Остапка, зв. Палінський, 5) **Антона Бедрика**, 6) **Йосифа Кубінського** — за провину зі ст. 164 § 1. к. к. (за участь у сходинах) і 7) **Михайла Яворського** — за провину зі ст. 240 к. к. (за побиття Бжозовського).

Акт обвинувачення закидав підсудним, що вони дня 13. січня ц. р. коло 5.30 год. вечором зробили в читальні „Просвіти" в Корчмині сходини, де під проводом підс. Володимира Приступи рішили побити Бжозовського; жереб витягнули підс. Бродюк та Іван Остапик.

Суд не дав віри свідкам оборони, що читальня „Просвіти" в тому часі була замкнена, що ніодин з підсудних у тому часі не був у читальні, лише в церкві або вдома, та повірив зізнанням поліціянтів, які переслухували підсудних, перед якими підс. Бродюк, Остапик Микола і Кубінський признaлися до вини. Підсудні заперечили свою вину і зізнали, що в критичному часі взагалі не були в читальні, як це каже акт обвинувачення.

По розправі суд засудив підс. **Володимира Приступу на 3 роки вязниці, Петра Бродюка на 2 роки, Михайла Яворського на півтора року**; підсудних: **Івана Остапика, Антона Бедрика, Йосифа Кубінського по 1 рокові вязниці**, а малолітнього **Миколу Остапика** на приміщення в поправному заведенні. Підсудних обвинувачував прок. Треляя, боронили адвокати **д-р Ілля Салагуб** з Белза і **м-р Юліян Лиськевич** зі Сокаля.

Відозви й комунікати.

ДИТЯЧІ САДКИ В 1939 Р.

Провідниці, що бажають вести дитячі садки в 1939 р. а не внесли ще прохань на приділення їм праці, можуть іще внести подання до головної Управи Р. Ш. у Львові, вул. Оборони Львова 12. або просто на адресу Повітових Союзів Кружків Р. Ш. (Повітових Кружків Р. Ш.) до 31. травня 1939 р. До подання долучити такі документи або їх відписи: 1) метрику, 2) свідоцтво зрілости, 3) посвідку покінчення курсу провідниць дитячих садків, 4) поручення рідношкільні, або іншої української установи.

Головна Управа Рідної Школи.

✝ Посмертні згадки.

ОСИП СТЕЦИШИН.

Осип Стецишин, ур. 24. VII. 1894. р., бувший старшина У. Г. А., помер 15. березня ц. р. на еміграції у Брні в Чехії. В 1914. р. покликали його до австрійського війська, в 1915 р. був тяжко ранений і став майже неспосібний до полевої служби. Одначе в листопадових днях 1918. р. зголосився до У. Г. А., з котрою перебув долю й недолю до Збруча, опісля чотирокутник смерти і всі дальші переходи. В 1920. р. був членом Херсонської Дивізії, з котрою восени того самого року перейшов у Чехословаччину. Злиденне життя на еміґрації та невпинна туга за ріднею і батьківщиною не зломили його. В його серці жевріла велика любов до Батьківщини і на чужині працював він для Неї, як міг і вмів. Останні події розбудили були в нього, як і в багатьох інших, надію на кращі часи, та дійсність, що прийшла тепер, розбила його хоре серце. Осиротив дружину і малу донечку. Українська Громада у Брні вшанувала його память величавим похороном. Домовину, прикриту українським прапором, несли студенти, співав хор, прощали його рідним словом. В. Й. П.!

ВОЛОДИМИР ЛАВРЕНТІЙ.

В минулу пятницю серед дуже великого здвигу народу відвело золочівське громадянство в останню дорогу бувшого сотника Армії У. Н. Р., бл. п. Володимира Лаврентія. Розмірно ще дуже молоде, бо 44-літне його серце перестало нагло бити. Не могло, видно, довше зносити тяжкої скитальщини, здалека від своєї тісніщої батьківщини... Полишив троє незабезпечених нелітніх сиріт та вдову. Вічна Йому Память!

ДОПИСИ.

ЛЬВІВ — ЖОВКІВСЬКЕ

Читальня „Просвіти" на Жовківськім в 125-ліття уродин Тараса Шевченка. Заходом членів читальні „Просвіти" на Жовківськім відбулася в неділю 14. V. ц. р. святочна академія, присвячена 125-літтю уродин Кобзаря. На гарно прибраній квітами і зеленню сцені, писався серед вишивок портрет Кобзаря. Концерт започаткували Заповітом. Співав мішаний хор читальні. Святочну промову виголосив п. Іван Стесюк. Опісля мішаний хор читальні відспівав: 1) „Думи мої", 2) „Сонце заходить", 3) „Садок вишневий", 4) „Вогні горять". Пісні були виведені дуже гарно. Видно, що хор веде вміла і певна рука диригента. Вокальні точки були переплітані деклямаціями.

ГОРОДЕЧЧИНА.

Спільне свячене у присілку Полянки, громади Вороців. В неділю 14. травня ц. р. відбулося у присілку Полянки, повіту Городок, перше спільне свячене, яке уладив місцевий, перед кількома місяцями оснований, кружок „Рідної Школи". На святі були приявні члени кружка та запрошені гості. Свячене відбулося в гарно прибраній салі. По посвяченні „свідів" о. Охримович привитав усіх зібраних бадьорим словом, передаючи їм найкращі побажання. Від „Рідної Школи", як делегат Головної Управи, промовляв м-р Роман Алиськевич. Він закликував зібраних до праці в установах та вказав на велике значіння „Рідної Школи" для нашої нації. Серед співів, деклямацій та веселої гутірки провели учасники свята кілька милих годин зі собою. Треба висловити громадянам Полянки признання що, вони вже в початках творення організаційного життя проявляють великий запал, охоту до праці і вже мають деякі успіхи в тій праці. Що торкається самого свяченого, то на увагу заслуговують гарно зіспіваний хор та вміло виголошені деклямації. Треба підкреслити і те, що вся молодь носить там вишивані сорочки, а дівчата національний одяг, що рідко можна стрінути у підльвівських селах. Свято залишило у всіх якнайкраще враження.

САМБІР.

Звичайні Загальні Збори кооперативи „Книжка" в Самборі відбулися 5 травня ц. р. в салі „Української Бесіди" при участи 20 членів. Збори відкрив д-р М. Хомин, який покликав на секретаря п. Лазарева. Звіт з діяльности кооперативи і руху бібліотеки здав м-р Антін Сілецький. Зі звіту приявні довідалися, що під господарським оглядом бібліотека прийшла вже до рівноваги. Правда, за останній рік кооператива мала 53.— зол. втрати, але за 1938 р. поплатила всякі старі зобовязання, закупила трохи нових книжок і заангажувала платного бібліотекаря. Треба зазначити, що кооп. „Книжка" — це одинока українська бібліотека в Самборі. Має тепер 4.000 томів і ледви... 50 абонентів. Для правильного розвитку бібліотека потребує хоч сто абонаментів. Коли б лише якась частина українських читачів, що постійно відвідує жидівську бібліотеку, перейшла до нашої бібліотеки і заплатила абонамент, то розвиток нашої одинокої бібліотеки в Самборі був би запевнений. Час отямитися читацькій українській публиці та покинути чужі бібліотеки! Стаючи абонентом своєї бібліотеки, докидуємо цеголку до розбудови нашої культури. Дискусія по звітах мала на меті знайти способи, як розбудувати бібліотеку та достосувати її до сучасних культурних потреб. По дискусії вибрано новий провід кооперативи. До Надзірної Ради ввійшли: о. Бережницький, начальник М. С. — голова, д-р М. Хомин — заступник голови, В. Назарів — секретар, Д. Филипчаківна, Ю. Соневицький, вет. лікар, Н. Лехіцький і проф. Гришай — члени. До Управи ввійшли: м-р А. Сілецький, Іван Кочмар і Ярослава Турчанівна. Можна сподіватися, що новий провід подбає, щоб поставити бібліотеку на належному рівні, чого від щирого серця бажаємо. Збори закрив д-р М. Хомин, подякувавши приявним за участь. **А.**

Свячене в „Соколі". В неділю 7. травня ц. р. в малій, скромній, але естетично прибраній домівні „Сокола" в Самборі зібралося понад 50 членів на спільне свячене, яке поблагословив проф. катехит о. Івашко, що виголосив теж теплу промову. За столами засіли члени, переважно молодь, до спільного свяченого. Від Старшини „Сокола" промовив голова д-р Рабій, витаючи всіх присутніх. Відтак промовляв ще д-р М. Хомин. Свячене при товариській гутірці затягнулося до пізнього вечора. По офіційній частині відбулися товариські забави зі співами. Загальне враження зі свяченого дуже гарне. **К.**

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Марта Величковська: 140 РІЗНИХ СТРАВ І ВЖИТКІВ З КАРТОПЕЛЬ. Львів, 1939. Стор. 56. Мала 8-ка.

Іван Боберський: УКРАЇНСЬКЕ СОКІЛЬСТВО 1894—1939. Сокільська Бібліотека. Ч. 7. Львів, 1939. Видавець Сокіл-Батько. Стор. 16; 16-ка.

Іван Боберський: ПОМІЧЕННЯ ПРО АНГЛІЙСЬКИЙ ПЛАСТ. Львів, 1939. Видавець Сокіл-Батько. Стор. 18; 16-ка.

ЖУРНАЛИ.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ. Ілюстрований популярно-науковий журнал. Рік XII. Ч. 5. Травень 1939. Львів. Зміст: Ол. Бабій: Іванові Франкові. — Василь Пачовський: Світло Івана Франка. — вв: Архів генерала Всеволода Петрова. — Володимир Кольпачкевич: Про кріпацтво-рабство селян та панщину. — вв.: Число українців у теперішній Словаччині. — вв.: Кілько українців живе тепер на Угорщині. — Гр. Бобяк: Румунець. — п. г-ка: Збирачі та їх дивацтва. — П. Кречет: Панас Мирний-Рудченко. — вв.: Простір і населення теперішньої Німеччини. — Михайло Соневицький: Альбанія й альбанці. — г.-г.: Найменший ссавець. — Всеволод Гармашів: Джерела енергії. — ів.: Розмножування в природі. — Юрко Мушак: Дещо про Платона. — Василь Іванис: Значіння літаків у війні. — Ірина Домбчевська: Приємерк народнього одягу і ткацького промислу. — Микола Бажалук: Жовна. — Теодор Чолач: Оповідання й пісні про панщину в селі Вілька Роснівська, яворівського повіту. — Ст. Левицький: Сплавний канал Дунай-Одра-Висла-Дністер. — г.-г.: Пообутися на кімнатних ростинах галапасів. — М. Чапельська: Місто похилої вежі. — Юрій Федорів: Село Саджава в часах панщини. — Василь Стефюк: Грецьке весілля. — Володимир Савченко: Суецький канал. — Антін Лотоцький: Теперішня молодь Югославії. — Е. Край: Побільшена знимка. — Юрій Мушак: Джерело Франкової притчі про терен. — Е. Жарський: Творець сучасної руханки. — Бібліографія.

РІДНА МОВА. Науково-популярний місячник присвячений вивченню української мови та теорії літератури. Рік видання VII. Ч. 5. Травень 1939. Варшава. Зміст: Проф. д-р М. Кордуба: Що кажуть назви осель. — І. Огієнко: Безпідметові речення. — М-р В. Решетуха: Ідея чи форма? — І. Огієнко: Український літературний наголос. — Проф. д-р Б. Кобилянський: Мова сьогобічних (львівських) видань для дітей і молодняку. — Проф. І. Велигорський: Психольогічна основа повстання здрібнілих і пестливих слів. — І. Огієнко: Відміни наголосу галицького від літературного. — Денник літературного критика: Нові видання. — Рідномовне. — Відповіді на запити читачів: З медичної термінольогії. — Переклад Св. Письма на літературну українську мову. — Дописи прихильників рідної мови.

УКРАЇНСЬКА КНИГА. Тримісячник присвячений бібліотеці та бібліофільству. Рік видання III. Ч. 1. Січень—березень. 1939. Львів. Зміст: Лев Биковський: Книгознавство. — Ст. Сірополко: Систематичний і предметовий катальог як засіб наблизити книжку до читача. — Універсал Гетьмана Скоропадського. — Є. Ю. Пеленський: Книжна справа на Наддніпрянщині 1938 р. — В. Романенчук: Книжкова продукція в Галичині за 1938. р. — Теоктист Пачовський: Бібліографічний покажчик віршів про Котляревського. — Бібліографія (1938 і 1939). — Огляди. — Хроніка. — Посмертна згадка. — Рецензії. — З листів до Редакції.

КООПЕРАТИВНА РЕСПУБЛИКА. Економічно-суспільний місячник. Річник XII. Ч. 5. Травень 1939 Львів: Зміст: На окраях днів. — В. Тотоміянц: Кооперація і сучасна криза. — Д. Коренець: Як розбудовувався український Перемишль. — Д. Пісецевський: Криза в Сполучених Державах П. А. — Серед книг. — Кооперативна хроніка. — З преси і життя. — З господарського життя.

НИВА. Часопис присвячений церковним і суспільним справам. Рік XXXIV. Ч. 5. Травень 1939. Львів. Зміст: Лицем до Літургії. — М-р Роман Дурбак: Митрополича діяльність Льва Кишки (1713—1728). — о. А. Лоший: Пятьдесятниця в річнім уставі нашої Церкви. — о. Йосиф Яворський: Витяг з парохіяльної хроніки в Лучинцях. — М-р Богдан Казимира: Становo-корпоративний лад. — о. В. Рабій: Наші деканальні соборчики. — Нові книжки. — Всячина.

ВАТРА. ЖУРНАЛ українського пласту на чужині. Рік I. Ч. 2. Березень—квітень 1939. Париж.

ТРИЗУБ. Орган боротьби за незалежність України. Рік видання XV. Ч. 17—18. З 7-го травня 1939. Париж.

Хто не купує річно бодай 10 книжок для власної потреби — той не заслуговує на назву інтелігента.

Листування Редакції.

К. О. Л. Іжа: Ваших дописів ми не дістали; видно, десь пропали по дорозі.

ОГОЛОШЕННЯ

Манікіри

шкіряні пудернички, монограми, різні кишенкові дзеркала, гребені в прикрасами і парасолі поручає робітня гуртової продажі

Н. БАРЕР — ЛЬВІВ, СИКСТУСЬКА 2.

ТЕАТРИ.

Великий Театр.

Пятниця 19. 5. год. 20. „Субретка".
Субота 20. 5. год. 20. „Субретка".
Неділя 21. 5. год. 12. Казки для дітей. - Год. 16. „Оборона Ковалтин". — Год. 20. „Субретка".
Понеділок 22. 5. год. 18. „Наше місто".
Вівторок 23. 5. год. 20. „Субретка".

Театр Різнородностей.

Від пятниці 19. 5. до вівтірка 23. 5. театр нечинний.

Український Народній Театр ім. М. Садовського.

ЗБРАЗНИЦЯ:
19. V. Гетьман Полуботок.

САДНИЦЯ:
20. V. Дай серцю волю.
21. V. Невольник.
22. V. Мати Наймичка.
23. V. Пісня Бескиду.

КІНА.

АМШР: „Мудрагелька" (Міріам Гопкінс).
АПОЛЬО: „Шарлатан" (Борис Іванов).
АТЛЯНТИК: Аннабеля у фільмі „Готел ді Нор".
БАЙКА: „Шікаго" та додатки.
БАЛТИК: „Алярм на морі", „Золоті жіночки".
ВАНДА: „Павел і Гавел" та „Дівчина шукає любови".
ҐРАЖИНА: „Долина ґіґантів".
ЕВРОПА: „За непоповнені провини".
КАСИНО: „Коханий" в гол. ролі Чарльа Боєр і Ірина Дан.
КОПЕРНИК: „Панна на відданні" (Діна Дарбін) і кольорова гротеска.
МАРУСЕНЬКА: „Безпритульні".
МЕТРО: „Правда перемагає", „Кохана дівчина".
МІРАЖ: „Люди за мрякою".
МУЗА: „Маленький хижак".
ПАЛЯС: „Голоногі" (Шешко й Тонько).
ПАТРІЯ: „8 панів із Оксфорду" („Моя маленька").
РАЙ: „Границя".
РІЯЛЬТО: „Інститутка" (Діна Дарбін).
РОКСІ: „Орієнт-Експрес" і додатки.
СВІТ: „Жінки над пропастю" і „Малий моряк".
СВЯТОВИД: „Начальник розвідки" та „Циганська княжна".
СТИЛЕВЕ: „Чи Людина то дівчина" і ревія.
ТОН: „Чорний опир", „Весела зірка".
УТІХА: „Щаслива 13-ка" та ревія.
ХИМЕРА: „Стенотипістка".

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(пл. Марійська ч. 5)
„Битва над Ізонцо".

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

ПЯТНИЦЯ, 19. ТРАВНЯ 1939.

7,000 Ранішній денник, 7.15 Музика з плит, 8.00 Для шкіл, 8.10—9.00 „Година жадані, плити, 11.00 Для шкіл, 11.25 плити, 11.30 Для новобранців, 11.57 Сигнал, 12.03 Полуднева авдиція, 14.00 **Пісні в виконанні Евгенії Левицької; в програмі: Лопатинський, Степовий, Людкевич, Лисенко,** 14.30 Травневі поезії пол. поетів, 14.45 Госп. вістки, 14.50 Львівська біржа, 14.55 Програма, 15.00 Для молоді: „На широкому світі", 15.20 Спорт, 15.30 Орхестра, 16.00 Пополудн. денник, 16.08 Госп. вістки, 16.20 Розмова з недужими, 16.35 Кларнет, 16.55 „Відгомони сили й слави", 17.10 Народні болгарські пісні Тані Натиєви, 17.45 Біжучі вістки, 17.50—18.30 Львівський Робітничий Хор, 18.30 „Дилижанс" — комедія Фредра, 19.15 Розр. концерт, 19.45 Військовий відзит, 20.00 Хліборобська гутірка, 20.15 Дальша частина концерту, 20.25 Інформаційні вістки; денник вечірній, спорт, 21.00 Хор, 21.15 Бетовенова серенада на флет, скрипку, альтівку, 21.40 Книжка й знання, 21.55 „Терпсихора на вислугах дипльомати", 22.55 Огляд преси, 22.58 Шировий комунікат, 23.00 Останні вістки, комунікат метеорольог., 23.05 Закінчення програми.

СУБОТА, 20. ТРАВНЯ 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Плити, 8.00 Для шкіл, 8.10 Концерт бажань, 8.50 до 9.00 Ранішні вістки, 11.00 Для шкіл, 11.25 Плити, 11.35 Для новобранців, 11.57 Сигнал, 12.03 Полуднева авдиція, 14.00 Обідня музика, 14.45 Квітні прикраси вікон та бальконів, 15.00 Театр Ужик для дітей, 15.30—16.00 Орхестра, 16.00 Пополудн. денник, 16.08 Господ. вістки, 16.20 Літературна хроніка, 16.35 Скрипковий концерт, 17.00 Травневе Богослуження з Варшави, 18.00 Біжучі вістки, 18.05 Спорт, 18.15—18.30 Розмова зо слухачами, 18.35 Авдиція для поляків закордоном, 19.15 Орхестра, 20.00 Хлібороб. гутірка, 20.15 Продовження концерту, 20.35 Вечір. денник, спорт, метеорольоґ комунікат, 21.00 „Краковяци і гурале" драмат. гра в 5 актах; 22.55 Інформ. вістки, 23.05 Закінчення програми.

ЗАГРАНИЧНЕ РАДІО.

ПЯТНИЦЯ, 19. ТРАВНЯ 1939.

БЕРЛІН 19.00 Італ. музика, БРАТИСЛАВА 19.30 „Слова любови" муз. авд., БУДАПЕШТ 19.30 Опера, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 19,15 Весела муз. авд., КЕНІГСБЕРГ 19.10 Народ. пісні, 20,15 Орхестра, МІНХЕН 19.20 Радіокабарет, 20.15 Нім. муз., СТОКГОЛЬМ 19.50 Квінтет Бріджватера, СОФІЯ 19.45 Опера ШТУТГАРТ 19.00 Розривкова музика, 20.00 Концерт, ВІДЕНЬ **19.50 Українські комунікати,** 20.15 „Зазуля на дереві — весела авдиція.

СУБОТА, 20. ТРАВНЯ 1939.

БЕОГРАД 18.00 Камеральна музика, 21.00 Орхестра, БРАТИСЛАВА 19.30 19.30 Словацькі народні мельодії в виконанні циган. орх., 21.00 Вечірній концерт, 22.00 Танкова музика, БУДАПЕШТ 19.25 Концерт, 20.40 Артист. вечір, 23.00 Джезова орхестра, ВІДЕНЬ 18.00 „Віденські мельодії", 20.15 Веселий вечір, ГІЛЬВЕРЗУМ 20.00 Розривкова програма, 22.40 Танк. музика, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 19.15 Концерт дух. орхестри, 20.15 Мельодії з Відня, 22.20 Концерт солістів, ЛЬОНДОН РЕДЖ. 20.00 Твори Мендельсона, 21.00 Розривк. музика, 23.00 Танкова музика, МІЛЯНО 20.50 Розривкова музика, 21.00 Комедія, 22.50 Квартет, ПРАГА 19.45 Чехи — рідний край, СОФІЯ 20.00 Віолончеля, 21.00 Легка музика, СТОКГОЛЬМ 21.00 Студентські пісні, 23.00 танкова музика.

Радіокутик.

ББК ПОШУКУЄ „РАДІОВОГО СПЛІТКАРЯ".

Англійське радіо пошукує тепер співробітника, якого названо „радіовим сплітником". Ця установа вводить тепер новий рід авдицій, які втішаються у слухачів великим успіхом. „Радіовий спліткар" оповідатиме про нічне життя Льондону, про нові театральні вистави, про фільми та фільмові зірки, при чому він мусить дуже скоро та виразно говорити.

ВІЙНА НА ХВИЛЯХ ЕТЕРУ.

Італійсько-французькі етерові непорозуміння на просторі північно-африканської радіофонії не вгавають. Одна держава закидує другій нельояльне відношення та ведення політичної пропаганди при помочі радіостанцій, що знаходяться на північно-африканських просторах обох держав. Тепер Франція заповідає посилену контрпропаганду у французькій та арабській мові зі стації Радіо-Алжир, якої мета спростовувати та дементувати відомости, які подають радіовисильні у Барі з Триполісу.

ТРАНСМІСІЙНИЙ ВІЗ НОРВЕЖСЬКОГО РАДІЯ.

Голяндська фірма Філіпс віддала до вжитку норвежського радія трансмісійний віз, що має окрему кабіну для спікера та окреме приміщення для награвань. У горішній частині возу знаходиться трансмісійне приміщення для двох осіб. Віз має великі вікна.

ЛЕКЦІЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В АРАБСЬКІЙ ПРОГРАМІ ББК.

Т-во ББК розпочало низку лекцій англійської мови, що їх видають у вівтірки, підчас арабської авдиції. Програму цих лекцій виповнюють розмови між „Ахмедом" та його англійським приятелем „Шарльосом". Зміст цієї авдиції видали в окремій брошурі, на яку надійшло вже тисячі замовлень не тільки від приватних осіб, але також від шкільної влади у Єгипті, Палестині, Трансйорданії, Судані та Адені.

ПАМЯТНИК РАДІЯ В АМЕРИЦІ.

Італійський різьбар Артуро Даззі дістав від Сполучених Держав Америки замовлення на памятник радія, який має станути у Ню Йорку. Мистець запроєктував велику монументальну статую, що зображає жінку, котра на протягнутій долоні тримає серце світа. Постать жінки має 6,8 м. висоти та буде стояти на високій підставі.

ФРАНЦІЯ БОРОНИТИМЕ СВОЇХ РАДІОСТАЦІЙ.

Французький уряд признав спеціяльні кредити у висоті 18 міліонів фр. на уліпшення теле- та радіокомунікаційного улаштування. Частину цієї суми мають ужиткувати на охорону радіостацій перед летунськими нападами. Відповідну працю в цьому напрямку підняло вже раніше, але тепер у звязку з непевною політичною ситуацією, з військових міркувань, виконання пляну приспішать та поширять.

ІТАЛІЙСЬКА ШКІЛЬНА РАДІОФОНІЯ.

Італійська шкільна радіофонія, одна з наймолодших у Европі, всеж завдяки видатному підтримові фашистівської партії вона розвивається дуже успішно. Тепер істнує у Італії 18.500 зрадіофонізованих шкіл, причому це переважно прилюдні школи на селах та у містечках. Принагідно, що їх заінстальовано у школах служать одночасно для сільських авдицій, що подають фахові поради та вказівки для рільників.

Біржа.

Львів, 17. травня 1939.

ГРОШІ

Бельги бельг. 90·72—90·72, Доляри америк. 5.32·50—5.32·50, Доляри канад. — 5.29·00—5.29·00. Фльор. гол. 287·02—287·02 Франки франц. 14·12—14·12. Франки шв. 119·60—119·60. Фунти англ. 24·94—24·94 Гульд. данц. 100·25—100·25 Кор. данськ. 111·38—111·38, Корони норв. 125·32—125·32 Корони шведські 128·82—128·82, Ліри іт. 18·10—18·10, Марки фінляндські 11·02—11·02 Марки нім. срібні 80·50.

Акції.

Банк Польський 110·00, Цукор 35·50—36·00, Вугіль 33·00—33·50, Лільпоп 83·50—85·00. Моджеїв 17·25—00·00, Островець 77·00—77·00, Стараховичі 53·00—52·75, Жирардів 50·00—00·00, Габербуш 60·00.

Папери.

4 ½ пів внутрішня 60·50. 3 інвестиційна 1 ем. 79·00, серія 00·00—00·00. 2 ем. 80·00 серія 00·00—00·00, 5 конверсійна 65·00 5 колійова 62·00—62·0, 4 прем. дол. 39·75 4 консолідаційна 61·50—61·00.

Тенденція вдержана.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

Львів, дня 17. травня 1939

1 кг. масла десер. бльок без опак.	2.85
1 кг. масла бочк. з опак.	2.60
1 л. молока	зол. 0.17—0.18
1 кг. яєць	зол. 0.08

Тенденція на масло знижкова; на молоко та яйця вдержана.

ОПОВІСТКИ.

Замість вінка на могилу найсердечнішого друга — Павла Максимовича Кожуна — складають квоту 20 зол. на фонд забезпеки Його дітей

Софія і Михайло Тараньки.

Заходом т-ва „Учительська Громада" у Львові відбудеться **в суботу 20. травня в год. 17-тій (5.) попол.** в домівці д-ра школи ім. Шевченка, Мохнацького 11 реферат посла Д. Величковича в присутності сенатора проф. Богдана Лепкого про **законопроєкт державної прагматики для вчителів приватних шкіл.** Приявність членів учителів приватних шкільних заведень обовязкова. За Управу Секцію укр. прив. середніх шкіл: 1037

Гр. Микетей, голова.

XII. Звичайні Загальні Збори Т-ва „Український Фонд Воєнних Вдів і Сиріт у Львові відбудуться вівторок 6-го червня 1939 р. **в год. 16,30** в домівці УКТОДІ при вул. Потоцького 48 з таким порядком нарад:

1. Відчитання протоколу з попередніх Заг. Зборів;
2. Звіт з діяльности Т-ва за 1938 р.
3. Звіт з Ревізійної Комісії;
4. Дискусія й уділення абсолюторії Управі Т-ва;
5. Вибір членів Управи й Ревізійної Комісії;
6. Внески й запити.

Якщо в означеному часі не буде вимаганої статутом кількости членів, Загальні Збори відбудуться того самого дня і тій самій домівці та з поданим порядком нарад в год. 17-тій з важністю рішень без огляду на скількість приявних членів.

о. д-р Л. Глинка, в. р. голова. **О. Стецура, в. р.** секретар.

ЛІТНИЩА

ЖИВЕЦЬ-ЗЕЛЕМЯНКА біля Гребенова. Пансіон, купелі солянка йодова, дешеве лікування і приємний відпочинок. Жадайте проспекту. 1082 1—3

РІЖНІ

СТАРУ ҐАРДЕРОБУ мужеську міняємо на наймодніші бельські матеріяли. — Телефон 270-25. 1011 3—4

ХОЧЕШ бути стрункою — вступи з новочасної робітні корсетів „Бріджет" — Ринок 12а (в сінях). 1018 3—4

ПРОДУВНІ, приємні для тіла мужеські сорочки Тропік 4.90, жіночі і мужеські піжами в 15 ґатунках 8.90, 10.90, 12.90, 14.90. Фабрика біля „Астра", Львів, Сикстуська 2. 249 1—4

ДО ВАРШАВИ, ЛОДЗІ, з поворотом перевозить товари автами: Спедиція „CRACOVIA", Казимирівська 33, тел. 208-42. — Магазинує товари, меблі. 1089 1—3

НАЙМОДНІШІ годинники, будильники, біжутерію, срібло, кришталі доступні найдешевше **Вандер,** вул. Шайнохи один. Там прецізійне дешева направа годинників і біжутерії. 890

ОГОЛОШЕННЯ

50 золотих Ледівні
ГЕРМЕТИЧНІ САКА
дають за 10 сотиків леду — 3 дні до лоду — найдешевше прямо у фабриці **Сикстуська ч. 18.** (ріг Косцюшка) 1015

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одно-шпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0,35
1 мм. одношпальтовий в тексті і новинках	зол. 0.60
1 мм. одношпальтовий на першій сторінці	зол. 0.80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні і приват. кореспонденція по	зол. 0.15
купно, продаж, винайми і т. п.	зол. 0.10
шукаючі праці	зол. 0.05

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1	зол. [illegible]
Остання сторінка 1/2	зол. [illegible]
Остання сторінка 1/4	зол. [illegible]
Остання сторінка 1/8	зол. [illegible]

Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyćkyj Wydawca: Spólka Wyd. „Dilo", Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Dilo", Lwów, Rynek 10
Редактори: д-р Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10